

NO PODEM DISTREURE LA NOSTRA ATENCIO

En la nota feta pública dissabte, el President de la Generalitat parlava de la guerra amb una lucidesa que recomanem a la meditació de tots els catalans.

"Els exèrcits facciosos -- deia --, en derrota al front del Madrid heroic, que està escrivint una pàgina meravellosa de glòria, i als altres fronts de la República, voldran satisfer ara el seu odi salvatge a la nostra terra, i cal que ens apremem a donar la millor eficàcia moral i material als nostres valors i efectius de combat."

Evidentment, l'hora catalana en aquesta guerra no trigarà a sonar. Castella, Astúries, Andalusia, Euscadi... Tots els pobles ibèrics ja han rebut les escomeses brutals del feixisme convertit en exercit. Tots ells, després d'unes hores angoixoses, tràgiques, han conegut la joia de l'ofensiva triomfant, la satisfacció de veure com, pam a pam, el terreny de la pàtria era reconquistat per les armes republicanes.

Damunt del mapa d'Espanya, els rebels es mouen a un templeig ininterromput. Cerquen afanyosament els punts flacs de l'adversari... soldats mercenaris són transportats, ràpidament, amb mutacions gairebé teatrals, d'un front a l'altre de la península. L'Estat Major germano-italià cerca el "knock-out" -- com diríem en termes esportius -- a l'agut de les distraccions nostres.

El front català, que és el front aragonès, és de preveure que en un dia no llunyà coneixerà, amb tota la seva cruïlla, l'assalt de les divisions feixistes. Les nostres baralles interiors podrien precipitar aquest moment. L'enemic pot creure que, mentre discutim, oblidem els problemes fonamentals de defensa. Pot suposar que el punt vulnerable de la República és, precisament, Catalunya.

Com deia rotundament el President Companys en la declaració de dissabte, "ningú no serà prou malvat o imbecil per a suposar que aquesta afirmació (la del perill d'un atac) sigui una habilitat política". Si algú creia això, aquí estan, per a desenganyar-lo, les repetides visites dels avions negres a les costes de Catalunya, les darreres de les quals han tingut lloc ahir al Maresme i avui a Tortosa i Celrà, hores després dels profètics advertiments presidencials.

I l'acció dels pirates de l'aire no és sinó un templeig de les possibilitats d'atac, un sondatge de la nostra capacitat defensiva.

No podem, doncs -- com afegia Companys -- distreure la nostra atenció. "Cal preparar-se ràpidament per als problemes urgents que la guerra ens planteja". En aquest punt poden i han de coincidir els esforços de tots els qui es diuen antifeixistes.

Al front de Madrid un atac de l'ene- mic tou rebutiat amb gran violència

Les posicions a Sigüenza estan incomunicades

Madrid, 5. -- Al sector nord-est de Madrid han hagut de repel·lir les nostres forces a la matinada d'avui una forta hostilitat de l'enemic. Les bateries faccioses començaren a disparar amb intensitat sobre les noves posicions de l'exèrcit popular.

Els canons de la República contrabateren amb tal eficàcia l'atac dels rebels que als pocs moments se'ls feia emmudir i ja no tornaren a disparar en tot el matí. Després de poc estona d'haver emmudit, les bateries rebels, els feixistes hostilitza-

ren amb nodrit foc de fusell i metralladora les posicions ocupades pels republicans. Les tropes lleials, protegides per excel·lents fortificacions aguantaren la pluja de plom i quan els facciosos es decidiren a sortir de les seves trinxeres, les nostres for-

ces escombraren el camp amb les metralladores i morters, ensems que feien nodridíssim foc de fusellaria. Va ésser qüestió de pocs moments obligar els rebels a replegar-se als seus parapets.

A mig matí han insistit els rebels en una maniobra semblant a l'anterior, que ha estat també desfeta als pocs minuts d'iniciada. Els facciosos han deixat bastantes baixes al camp. Seguidament les nostres bateries han disparat intensament llurs projectils sobre el camp rebel i han obligat l'enemic a una immobilitat absoluta.

La nostra aviació ha metrallat algunes posicions feixistes i ha fet importants observacions sobre les altres d'aquests sectors.

Al nord de la província de Guadalajara continua la tranquil·litat. Solament la nostra artilleria i aviació s'han encarregat que els facciosos no poguessin efectuar determinats moviments.

Des de primeres hores del matí d'avui els rebels esperaven reforços considerables a la província d'Àvila. Homes i material anaven a ésser hi traslladats per mitjà de dos combois ferroviaris procedents de Balde, però com que l'aviació republicana desfeia ahir aquests trens amb els

seus intensíssims bombardeigs, els reforços no pogueren arribar.

Les nostres forces, situades a ambdós costats de la carretera general d'Aragó, romanen vigilants i no hi ha pas que doni l'enemic que no sigui conegut per l'alt comandament.

Pels sectors propers a Madrid, les nostres bateries hagueren de desfer algunes concentracions d'homes i material que s'observaren al sector nord. Quatre hores de canoneig foren suficients perquè aquests nuclis restessin dispersats.

A la província d'Àvila, després dels bombardeigs efectuats ahir per la nostra aviació, hi hagué tranquil·litat, car els feixistes estan crebentadíssims.

Els aparells de caça de la República efectuaren vols d'observació sobre alguns camps enemics i en bombardejaren d'altres amb certa intensitat. S'ha pogut comprovar que estan tallades les comunicacions que l'enemic havia establert ahir per tal d'enviar reforços, fins a Sigüenza.

Als altres fronts no hi ha hagut novetats dignes de menció.

S'ha consumat el crim!

El catedràtic Leopoldo Alas ha estat afusellat

València, 5. -- S'han rebut notícies que donen compte d'haver estat afusellat als darrers dies del mes de març passat, el catedràtic i rector de la Universitat d'Oviedo, Leopoldo Alas, condemnat a mort pel seu amor a la República i per la seva qualitat d'intel·lectual lliure.

Ni la crida dels més alts prestigis de la intel·lectualitat mundial ni els precs de totes les Universitats i els centres culturals d'Europa i Amèrica, no han servit de res per tal d'aconseguir l'indult.

Aquesta matinada

Els avions feixistes han bom- bardejat TORTOSA

Tortosa, 5. (Del nostre correspon-
sal, per conferència telefònica). --
Aquesta matinada als voltants de
dos quarts de dia, la ciutat de Tor-
tosa ha estat sorpresos per la visita
d'uns avions rebels, que pel soroll
que feien hom creu que eren tri-
motors. La fosquesada no ha permès
comprovar el seu nombre.

Encara que no ha pogut confir-
mar-se es diu que procedien del
front d'Aragó.

CELRÀ HA ESTAT BOMBARDEJAT

PELS AVIONS FACCIOSOS

Girona, 5. (Del nostre correspon-
sal, per telèfon). -- Avui, a dos
quarts de tres d'aquesta tarda, han
fet la seva aparició sobre la nostra
ciutat dos trimotors facciosos, els
quals s'han dirigit a la veïna po-
blació de Salrà, on han deixat cau-
re vuit bombes de cent quilos, les
quals sortosament han caigut en
ple camp i al riu i no han causat
altres dany que els de ferir lleu-
ment un rabassaire que es dirigia
a la seva masia. També han ferit
una mulla.

Dos avions nostres han sortit rà-
pidament en persecució dels apa-
rells facciosos, els quals en donar-
se'n compte han fugit de seguida
cap a l'horitzó.

Ha estat fe- rit, Erro! Flynn?

La notícia ha estat
comunicada a la seva
muller Li y Damita

Londres, 5. -- (URGENT). -- En
reben notícies que l'actor de cinema
Erro! Flynn ha estat ferit a Espa-
nya. La seva esposa -- Lily Damita
-- n'ha estat assabentada sense que
s'hagi pogut obtenir confirmació.

Flynn es va traslladar a Espanya
la setmana passada per tal d'escriu-
re una sèrie d'articles sobre la re-
volució feixista.

El President Companys s'ha entrevistat amb els representants de la C. N. T.

Que accepten la resolució del Pre- sident com a fórmula de transacció

Després de constituir el nou Con-
sell de la Generalitat, com a fòr-
mula de transacció, i una vegada
han pres possessió dels seus depar-
taments, els consellers designats,
l'Honorable President de Catalunya,
tal com anuncià als periodistes, ha
continuat avui celebrant diverses
conferències i reunions relacionades
amb les negociacions que entre els
diversos organismes que componen
el nou Govern tenen continuïtat per
tal d'arribar a un acord definitiu
per a una col·laboració més efectiva
de tots.

Malgrat que quant a notícies po-
lítiques la jornada d'avui ha estat
encalmada, cal reconèixer que les
activitats del President tenen im-
portància en allò que es refereix a
possibles futures decisions.

**ELS REPRESENTANTS DE LA
C. N. T. VISITEN EL SENYOR
COMPANYS**

La reunió més important que han
registrat els reporters durant el ma-
tí d'avui, ha estat la que han ce-
lebrat els representants de la Con-
federació Nacional del Treball amb
el President de Catalunya a la Re-
sidencia del senyor Companys.

Entre altres, han acompanyat a la
Generalitat, després del migdia, els
senyors Domènech, Fàbregues i Va-
le-ri Mas. A dos quarts de tres de la
tarda, acabada la conferència, no
han fet manifestacions als periodis-
tes, i s'han limitat a afirmar que la

posició de la C.N.T. estava reflecti-
da en el seu òrgan periodístic, que
deia ahir que, malgrat que no els
satisfia, de moment accepten la re-
solució del President Companys com
a fórmula de transacció.

**MENTRE LES COSES PRENEN EL
CAMÍ QUE CAL, EL CONSELL ES
SUFICIENT MÉS COMODERA**

A primera hora de la tarda, el
conseller de Treball, Obres Públi-
ques i Justícia, ha estat al Palau de
la Generalitat i ha passat als de-
partaments de Presidència.

Parlant amb els periodistes, ha
dit que ahir havia pres possessió
dels Departaments d'Obres Públi-
ques i Treball, i que aquest matí ho
havia fet de la Conselleria de Jus-
tícia.

A preguntes que li han estat fe-
tes, ha manifestat que malgrat que
el Consell actual era limitat, creia
que de moment era suficient mentre
les coses prenen el camí que cal.

**EL GENERAL ARANGUREN VISI-
TA EL PRESIDENT**

L'Honorable President de la Ge-
neralitat ha rebut aquest matí altres
visites més o menys relacionades
amb la qüestió política.

Amb caràcter particular l'ha vi-
sitat també el general Aranguren, de
la Guàrdia Nacional Republicana,
acompanyat del seu ajudant.

A la Secretaria de la Presidència
no han facilitat noves d'interès.

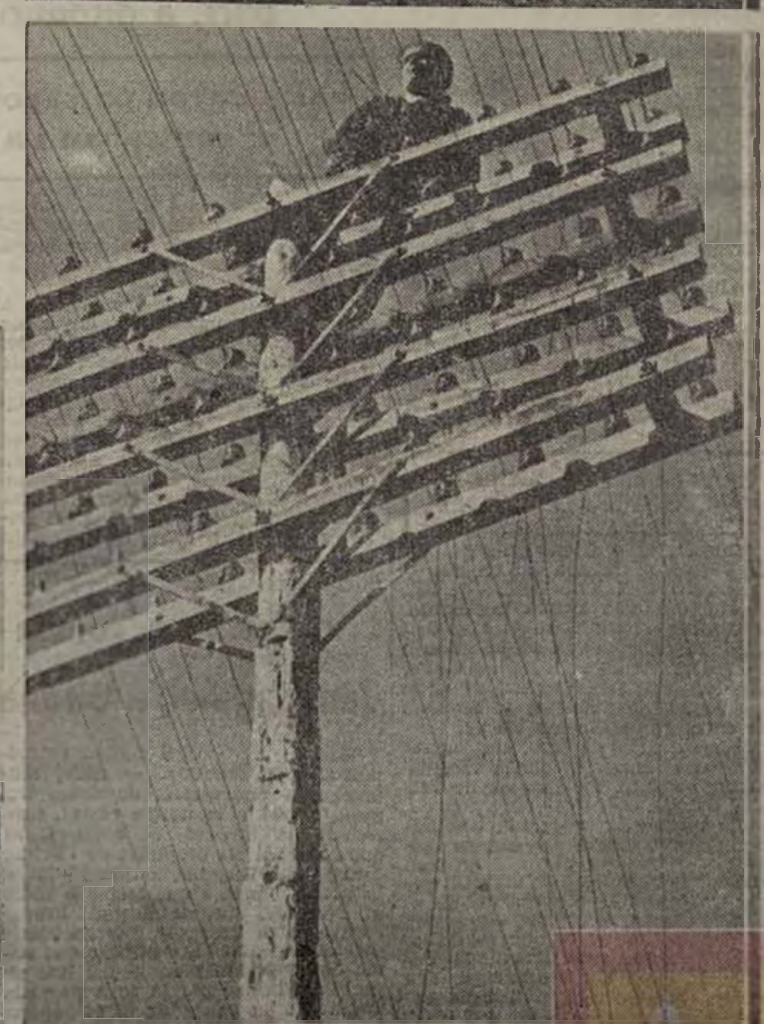
TERRADELLES NO ERA AL SEU DESPATX

Els reporters han estat també al
despatx del conseller de Finances
i Cultura, senyor Terradelles, el
qual no es trobava al seu despatx
de la Generalitat. El seu secretari
ha manifestat que no hi havia no-
ves ni havia rebut visites.

AL FRONT ARAGONES

El nostre dibuixant AR-
TECHE començarà a
publicar demà a les pà-
gines de ULTIMA HO-
RA els seus apunts del
front sud d'Aragó

HAN PASSAT ALES NEGRES...

...i darrera seu no ha quedat altra cosa que un rastre de dolor i de sang, que porta aparellat la indignació i la promesa dels antifeixistes de lluitar fins a la total anihilació dels criminals que, traïdorament, ataquen ciutats i pobles oberts sense altre objectiu que sembrar la mort. A les fotos podeu veure, d'esquerra a dreta: un dels clots oberts per una bomba als camps dels afores de Badalona; els efectes de la metralla feixista en una casa també dels afores de la mateixa ciutat; una altra casa modesta que ha sofert el bombardeig, i un obrer reparant la línia telefònica en la qual la bombes dels afores causaren lleus desperfectes (Centelles) (VEGEU INFORMACIO A LA PÀGINA 4)

COMUNICATS DE GUERRA

DE DISSABTE

FOC DE FUSELL I METRALLADORA

COMUNICAT DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT. — L'activitat en la tarda d'avui als diversos sectors del front, ha quedat reduïda a foc de fusell i metralladora a les línies avançades.

FORTIFICACIÓ DE POSICIONS OCUPADES A L'ENEMIG

Madrid, 4. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel comandant de l'Exèrcit del Centre, a les 22 hores:

«Front del Centre. — Sector de Madrid. — Les forces republicanes es dediquen a consolidar amb cures de fortificació les excel·lents posicions tan brillantment ocupades ahir i que dominen diverses carreteres importants.

En alguns sectors hi ha hagut treguda de fusell i canó, molt afortunat per la nostra part, ja que desplaçaren algunes trinxeres ocupades pels facciosos i les metralladores que hi havia.

La nostra aviació ha efectuat els acostums vols de reconeixement. Segueixen passant-se als nostres rengles evadits del camp rebel en nombre considerable.

Als altres fronts, sense novetats.»

AL SECTOR DE LORA, LES FORCES SANTANDERINES HAN OCUPAT POSICIONS NOVES

Gijón, 3. — Comunicat oficial de l'exèrcit del Nord:

SANTANDER. — En el dia d'avui s'han prosseguit l'avanç de les nostres tropes per La Lora, on s'ha ocupat diverses posicions en les quals l'enemic deixà nombroses baixes, entre elles el cadàver d'un tinent del regiment de Cerinyola. Les nostres tropes, després de fortificar-se, han procedit a l'enterrament dels cadàvers de l'enemic.

Ha caigut al nostre poder una metralladora, vuit caixes de municions, fusells i material.

Per la nostra part, l'operació s'ha realitzat sense baixes.

D'AHIR

FOC D'ARTILLERIA I ACTIVITAT DE L'AVIACIÓ

COMUNICAT DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT. — L'artilleria enemiga ha bombardejat Monte Aragón, avançant el Manicomio d'Oscá i posicions de Guisena. Les nostres bateries han contestat amb foc de canó i metralladora. Els canons de Peñarroya es fan sentir a la carretera de Jaca i camí de Sant Jordi.

L'aviació facciosa ha bombardejat, sense conseqüències, les avançades de Bonasas.

A la resta del front, intensos troteigs a tots els subsectors.

DE LA NIT. — L'activitat al front a la tarda d'avui, ha quedat reduïda a troteigs a les línies avançades.

L'aviació enemiga ha fet vols de reconeixement damunt de les nostres línies, a la vista dels quals han aparegut els nostres canons, els quals han impedit l'acció de bombardeig dels avions facciosos.

AL FRONT DEL JARAMA ES FAN RECONEXIMENTS

Madrid, 4. — Comunicat de guerra facilitat per l'Estat Major de l'Exèrcit del Centre:

FRONT DEL CENTRE. — Sector del Jarama. — Les nostres tropes han dut a terme un brillant reconeixement sobre les forces enemigues d'aquest sector i aconseguiren d'arribar fins molt a prop d'elles, on es sostingueren tot el temps precis per aconseguir els objectius que el comandament havia assignat. Les forces republicanes foren objecte d'un violènt foc per part del facciosos, però aquest foc contestat en forma tan eficaç que impedi que l'enemic resultés perjudicat.

La nostra aviació efectuà vols de reconeixement i bombardeig. Foren eficaçment bombardejades, segons hom ha pogut comprovar, les estacions de Talavera del Tajo, Avila i Baldeas.

En el dia d'avui s'han passat als nostres rengles nombrosos evadits del camp rebel, entre ells un oficial.

A la resta dels sectors, sense novetats.

L'AVIACIÓ REPUBLICANA NO DESCANSA

València, 4. — Comunicat de Marina i Aire de les 10 del vespre:

SECTOR DEL CENTRE. — Dues aparells bimotors ràpids bombardejaren a les set del matí el camp d'aviació de Navalmaria de la Mata i l'estació del ferrocarril de València, llançant nombroses bombes de gran capacitat. El bombardeig de l'estació fou extraordinàriament eficaç.

A dos quarts de nou, uns altres avions de mitjana classe efectuaren un bombardeig damunt de l'estació d'Avila.

A la una de la tarda fou bombardejada per una altra escadrilla l'estació de València, on hi havia un tren de mercaderies. Els avions de guerra s'hi dirigien a sortir en direcció a l'estació.

A dos quarts de set de la tarda, previs diversos reconeixements damunt els cims de Somosierra, deu aparells bombardejaren trenta canons i cinc cotxes ràpids, que estaven acumulats al poble de Robledo. Després d'un llançament quaranta dels nostres aparells, on volem molt baixos, foren més de cinc mil canons de metralladora. Els danys causats en aquest material foren

Vint-i-cinc aparells lleials metral·la en concentracions enemigues a Villaharta

Minas del Soldado (Córdoba), 4. — En les últimes hores del dia d'ahir prosseguí el nostre avanç amb més lentitud que en dies anteriors, tant perquè el comandament disposa que els soldats no ataquessin de valent, prevenint jornades imminents d'extraordinària duresa, com perquè l'enemic comença a oferir, després del seu desballestament dels últims dies, alguna resistència, especialment en l'encreuament de les carreteres de Peñarroya a Pozoblanco i d'Hinojosa a Bémez.

El nostre tanc actuà amb gran èxit durant tot el dia pel port de Calatravejo. Fortificarem les posicions conquerides durant els dies anteriors, i encara ocuparem posicions més avançades. L'enemic, a primeres hores de la tarda, inicià alguns febles atacs. Foren energicament rebutjats.

A les cinc de la tarda sortiren dels nostres aeròdroms vint-i-cinc aparells amb objecte de dissoldre algunes concentracions observades a Villaharta. Aconseguint plenament els objectius, els nostres avions tornaren a llurs bases sense novetats.

Es imminent la conquesta del poble de La Granjuela

Andújar, 4. — Les forces de l'Exèrcit Popular, des de Fajar, han atacat intensament i en allau el poble de Valsequillo. L'operació ha causat enorme sorpresa als rebels, fins al punt de deixar al poble, abandonades, cuines amb el menjar que estaven preparant. L'enemic no esperava aquest atac lleial.

La fugida dels rebels s'ha convertit aviat en una desbandada. L'Exèrcit Popular ha capturat més de quaranta presoners i una enorme quantitat de material que ha començat a classificar-se. El nostre avanç ha quedat interromput a les set de la tarda a les proximitats de La Granjuela, poble que possiblement caurà a poder de les tropes republicanes en la pròxima matinada.

Tant Balsequillo com La Granjuela estan situats a la línia del ferrocarril d'Alicoron a Bémez.

El guardies civils que varen fugir del Santuari de la Virgen de la Cabeza i que ahir es passaren a les nostres línies es diuen Leandro

Les forces republicanes han ocupat el poble de Balsequillo

Andújar, 4. — Aprofitant la nit, ahir el comandament va disposar el trasllat ràpid de forces d'Hinojosa del Duque cap a Zújar, les quals varen sortir a la matinada cap a Balsequillo, on les tropes lleials varen entrar en formidable allau a dos quarts de dotze del matí. Foren capturats al poble trenta presoners i una gran quantitat de material de guerra que fins ara no és possible detallar degudament.

DESPRÉS DE VALSEQUILLO, LES FORCES REPUBLICANES HAN OCUPAT LA GRANJUELA I avancen en direcció a Blàzquez

Andújar, 5. — (Del nostre enviat especial). — A les 1230 del dia d'avui les nostres forces, prosseguint el seu intermptat avanç des de Valsequillo, han ocupat la Granjuela, poble que després de la conquesta d'ahir, amb direcció a Granjuela, que han pres, sense trobar gran resistència, a la poca estona.

Les forces lleials, amb una moral elevadíssima, continuen avançant i endinsant-se en terreny facciós, ara amb direcció a Blàzquez, poble la reconquesta del qual, malgrat la tenaç resistència que oposen les forces rebels, serà també aviat un fet.

Valsequillo i La Granjuela, passen per primera vegada a poder del Govern de la República, car aquests dos pobles des del principi de la Revolució han estat sempre en poder dels traidors.

Un atac frustrat de l'aviació facciosa sobre Madrid

Madrid, 4. — Després de la impressió recollida en les primeres hores de la nit, no hi ha cap novetat a remarcar en els diversos fronts de Madrid. Hom sent un troteig a la zona avançada de la Ciutat Universitària. De tant en tant les bateries republicanes han fet alguns disparats per impedir certs moviments dels grups facciosos.

A darrera hora de la tarda es va sentir sobre Madrid uns avions rebels que avançaven per la zona nord. Tan aviat com es feren visibles els avions facciosos entraren en acció les bateries antiaèries de la capital, i els avions rebels giraren ràpidament i desaparegueren a tota velocitat en direcció a l'aeròdrom de Barajas. No es tenen noves que hagin realitzat cap agressió. Com en altres ocasions, les bateries antiaèries han actuat d'una manera magnífica, fent fugir els aparells facciosos.

VAIXELL ALEMANY, A LA DERIVA, EN PLE OCEAN

Nova York, 4. — El vaixell mercant alemany «Borkum» continua despatxat en ple Oceà, a un mil·ler de milles a l'est de Nova York. Ha perdut el timó i es troba completament inundat. Malgrat l'espessa boira, que fa molt difícil trobar-lo, el vaixell anglès «Zeelandia» es dirigeix a auxiliar-lo i a veure si es troba la prop del vaixell sinistrat.

El Comitè de control d'on treballava el denunciador per desertor

Ha estat denunciada al Juliat i a la policia la desaparició de Raimon Martínez Ramos, de vint-i-un anys, el qual hom suposa que ha marxat a França o a qualsevol altre lloc per tal d'eludir el compliment del servei militar.

La denúncia ha estat presentada pel control de la casa on treballava, com ja se sap i segons un recent decret, és responsable de la seva ineludible incorporació a files.

Després diran que no hi ha queviures!

El dels agents de la Brigada Antifascista de la Comissaria General d'Ordre Públic han fet un escorcoll al carrer de Santa Teresa, 3, i s'han incautat de 65 sacs d'arròs, deu sacs de cafè, cinquanta pernils, quaranta caixes de pernils en conserva, vint sacs de sucre, trenta sacs de mongetes, i encara diversos queviures, tot el qual ha estat lliurat als hospitals de la nostra ciutat i al Comitè d'Ajut a Madrid.

El fill del propietari d'aquesta veritable drassana alimentària, que es trobava present el que s'anomena Ramon Gaspar, ha intentat agredir a un dels agents, i ha estat detingut i posat a disposició del Juliat.

Lectura de poemes per J. Janés i Olivé

Demà, dimarts, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc a l'estatge dels Edificis Pràctics, carrer de Santa Anna, 28, una lectura comentada de poemes, a càrrec del seu autor el poeta J. Janés Olivé.

18 per 5 a favor de l'aviació republicana!

València, 3. — Aquesta nit s'ha facilitat la següent nota del Mariscal de l'Exèrcit del Centre:

Durant el darrer mes de març les forces aèries de la República han efectuat 136 bombardejos, dels quals sobre tropes faccioses i els 24 restants sobre estacions i línies ferroviàries i instal·lacions militars.

Els combats aèris foren 21, en els quals s'han abatut 18 aparells facciosos. Nosaltres perdem 5 avions.

Enterrament d'un comandant de l'Exèrcit popular

València, 4. — S'ha efectuat l'enterrament del comandant Honorat Inés i López, de la 62 brigada mixta, mort a conseqüència de ferides rebudes en un combat al front de Guadalajara. Pertanyia al Partit Socialista. En més de vint ocasions s'havia distingit per la seva valentia i serenitat.

A la conducció del cadàver des de l'Hospital Militar fins al cementiri hi assistiren, en representació del Partit Socialista, Cordero i La Moneda. També hi assistiren el comissari de la 62 brigada, el cap d'aquesta, representacions del Partit dels feris de la brigada hospitalitzats a València i molt de poble.

UN ALTRE ACCIDENT FERROVIARI A L'ENTRADA D'UNA ESTACIÓ DE LONDRES

Londres, 4. — Aquest matí s'ha produït un nou accident —el quart ocorregut durant aquest últim quart de des— a poca centenars de metres de l'estació de Victoria. A primeres hores del matí, un tren elèctric ha topat contra una locomotriu que hi havia en una via morta. El conductor i el mecànic han resultat ferits de consideració. En aquest tren no hi anaven viatgers.

LA ROCQUE I ALTRES FEIXISTES COMPAREIXERAN DAVANT DEL TRIBUNAL

París, 5. — El jutge d'instrucció ha acabat l'estudi de l'informació oberta contra els membres del Partit Social Francès per reconstrucció de les Lligues dissoltes, provocació de desordres, etc. En virtut d'això, el Tribunal correccional haurà de jutjar La Rocque, Ybarnegaray, Juarriche, Ottavi i Verdier.

L'aviació republicana bombardeja per tres vegades l'estació d'Avila

Al front del Jarama l'enemic sofreix una dura derrota

EL TEMPS QUE FA

Dades de les observacions d'avui a les 8:

Al País Valencià: sol, calent, da. Ribera, Terra Alta, Alt Camp i Bages el cel està seré; al Baix Empordà i La Selva, núvolos, i per la resta de Catalunya la núvolositat és escassa.

En les valls són fluïdes i de diu variable.

En les darreres 24 hores s'han registrat algunes pluges a les comarques del Ripollès i l'Alt Empordà.

Temperatura màxima: a Manresa 23 graus; mínima a Capdellà, un grau zero.

La família del general Miaja

La seva odissea a través del Marroc

La seva odissea a través del Marroc

Madrid, 3. — Un diari, amb una informació en la qual recal·la l'odissea de la família del general Miaja a través del Marroc, una a la seva albufera.

En sortir de l'Algeria, la família de Miaja es trobava a l'Algeria. Amb el pretext d'un viatge de robats desvalerats en casa. Els familiars d'Alger quedaren en un rebufo, i així esperaren conèixer a Miaja perquè s'uns als altres.

El alimentaven pessimament, fins emportaren d'un costat a l'altre i els feren objecte dels seus insults.

Fets uns negociacions, Miaja i la seva família es trobaven a l'Algeria. Els fills del general Miaja foren traslladats al Marroc i des d'allí empujats a l'Algeria i a Europa.

La família de Miaja fou ben vista per la família d'un diputat de la Cambra de Senyors, Josep Miaja, fill del general Miaja, que portava a l'Algeria. La família de Miaja fou ben vista per la família d'un diputat de la Cambra de Senyors, Josep Miaja, fill del general Miaja, que portava a l'Algeria.

AHIR, A VILADECANS I PINS DEL VALLES

Dues maniobres militars de gran estil

El senyal d'alerta que despertava ahir a deshora la població de Viladecans fou gairebé per donar el leu a les dues maniobres que organitzava el Comitè Pro Exèrcit Popular. Servien aquestes maniobres per a una educació militar, en una fase superior de tot el que cada dia veu amb major claredat que la guerra està entrant també en una fase superior, en una fase més cruel, més brutal, més perillosa. Ha llançat el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular la següent: «Per les reserves, i amb les seves accions, el Comitè Pro Exèrcit Popular Regular, en un moment tan precís per la victòria, s'endarrereix ni per la mínima part d'un segon, ni s'agregui ni per la mínima part d'un pes de ploma. En les maniobres militars es comprova — i com es comprova — el grau de perfecció a què han arribat ja les primeres tropes de reserva creades i alimentades pel Comitè Pro Exèrcit Popular Regular. És un veritable èxit, tant des del punt de vista tècnic com des del punt de vista espectacular. Un projecte prometedor de nous actes més gegants encara es preparen en el si d'aquest Comitè tan activíssim.

LES GRANS MANIOBRES A VILADECANS

A les 6.30 començaren a sortir els trens cap a Viladecans, on l'enemic imaginari havia concentrat les seves forces per a un atac en direcció a Barcelona. Arribaren els trens al moment fins a Viladecans, ja que durant el trajecte es difongué la notícia que l'enemic mentrestant havia ja pres Viladecans i seguia avançant. Ràpidament, unes brigades motoritzades sortiren de Viladecans a trobar l'enemic i van poder contenir-lo en els primers moments. Mentrestant, en marxa d'aproximació, un regiment es preparava a impedir, costés el que costés, per tots els mitjans, l'avanç. L'enemic havia ocupat ja el tossal proper a Sant Ramon, on inicià l'atac per mitjà de tres batallons. El primer batalló sota el comandament del capità Escrich, atacà, en una maniobra envoltant, pel flanc dret, el sector batalló, sota el comandament d'un oficial de l'Escola de Guerra, protegia amb els focs l'avanç. El tercer avançava mentrestant pel flanc esquerre, i procurava ocupar la muntanya de Sant Ramon. Aquest tercer batalló fou comandat pel tinent Gadiol. Aconsegui el seu objectiu concentrant-se els seus focs de flanc i sobre la posició enemiga de Sant Ramon, bo aconseguint la superioritat de foc i neutralitzant l'adversari. Eren les onze del matí quan els batallons arribaren a la distància d'assalt. Aquest es cobrí amb bombes fumigènies i després d'una lluita dura, cap a les tres o quatre hores, la posició enemiga a les onze i trenta minuts, des de la qual s'hospitalitzà l'enemic amb tal èxit, que es va veure obligat a repliegarse. A les tretze hores es donaren per acabats les maniobres, que es celebraren en un terreny d'una extensió de no menys de 15 quilòmetres. Vol dir que les marxes executades per les unitats d'instrucció

LLUIS COMPANYS

L'home de la resolució ràpida i expeditiva (Per Bagaria, a "La Vanguardia")

EL NOU GOVERN DE CATALUNYA

Dissabte se celebrà la primera reunió

Després de la nota facilitada als periodistes pel senyor Companys, no es produíren al Palau de la Generalitat altres noves destacables fins després de les set.

Al saló d'actes, s'havien fet els preparatius per a la celebració de la reunió de constitució del nou Consell. El President, romangué a la Residència durant tota la tarda. Assistiren a la reunió, els consellers d'Esquerra Republicana, senyors Terradellas i Aiguader; el de la Unió de Rabassaires senyor Calvet i el de la U. G. T. senyor Comorera.

Després de les vuit, l'honorable President, es traslladà de la Residència al saló d'actes per tal de presidir la reunió, que fou de breu durada.

No hi assistiren els consellers de la C. N. T. per trobar-se a València el senyor Iglesias i per assistir a una altra reunió el senyor Domènech.

Acabada la reunió, el President Companys en donà compte als periodistes, dient:

«S'ha reunit el Consell en la seva reunió constitutiva. El company Domènech no hi ha assistit perquè en aquests moments està en una altra reunió. El company Iglesias ha marxat aquest matí cap a València, reclamant per assumptes urgents, i aquesta tarda m'ha telefonat i m'ha donat compte de les seves primeres gestions.

A preguntes dels periodistes, el senyor Companys acabà dient que en temps oportú convocarà per a la pròxima reunió.

EL CANVI DE GOVERN AL «Diari Oficial»
En la seva edició d'ahir, diumenge, el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», publica el següent aumari:

«Presidència. — Decret acceptant la dimissió que de llurs càrrecs de conseller primer i de Finances, de Defensa, de Justícia, de Cultura, de Seguretat Interior, d'Economia, de Proviements, de Sanitat i Assistència Social, de Serveis Públics, de Treball i Obres Públiques i d'Agricultura, Josep Calvet, ha estat a la Conselleria de Proviements per tal de fer-se càrrec de la nova cartera que li ha estat assignada arran de la dimissió de l'actual Govern de la Generalitat.

Acompanyaven al conseller Calvet, el Director General d'Agricultura i altres caps del mateix Departament. A la Conselleria de Proviements han estat rebuts pels seus funcionaris personals del Departament i pel conseller sortint, Joan Comorera, el qual ha llurat la Conselleria al nou conseller.

La presa de possessió ha estat feta en uns termes de cordial simplicitat.

"Volem obrir a tot el món el pacte franco-soviètic..."

Ha dit el ministre francès Max Dormoy

Lille, 4. — Després d'un banquet organitzat amb motiu de la Diada dels Alcaldes de França, dintre el marc de la XIII Fira Comercial i Internacional de Lille, el ministre de l'Interior, Max Dormoy, ha pronunciat un discurs en el qual ha subratllat l'obra realitzada per Blum a favor de la pau.

«El desig de pau ha guiat totes les nostres passes en matèria de política internacional. Malgrat les nostres preferències, malgrat les nostres simpaties, el desig de pau ha inspirat la nostra actitud en relació amb el conflicte espanyol. Salvar la pau era salvar Europa.

L'orador, afegeix després: «Podem contemplar, orgullosos, el lloc que hem donat al nostre país en el món sencer. França ja no està isolada. La nostra amistat amb els Estats Units és perfecta. L'aproximació molt estreta ens uneix amb Polònia i amb les potències de la Petita Entesa.

Les democràcies escandinaves ens demostren una preciosa amistat. Volem obrir a tot el món el pacte franco-soviètic. Allarguem la mà a tots els Estats, sense cap excepció, per a realitzar la pau en un món millor per als homes.»

A Olesa de Montserrat, uns desconeguts agredeixen a trets dos guàrdies nacionals republicans

Un d'ells ha mort aquest matí, a l'Hospital Militar

Ahí, a la tarda, en trobar-se a l'estació d'Olesa de Montserrat els guàrdies nacionals republicans Alfred Aznar Gallego i Angel Rico Martín, foren agredits a trets per l'espàtia per quatre desconeguts, els quals feren vint-i-cinco disparis i després varen fugir.

Alfred Aznar sofrí als gravíssims ferides, a conseqüència de les quals ha deixat d'existir aquest matí a l'Hospital Militar, on fou seguitament traslladat. El seu company,

que es troba hospitalitzat en aquest establiment, fou assolit per dos trets. El seu estat és considerat de pronòstic reservat.

Els dos desconeguts guàrdies havien anat a Olesa a visitar les seves famílies que resideixen en aquella localitat i foren agredits quan a l'estació esperaven el tren per a tornar a Barcelona.

La policia practica actives gestions per a detenir els autors del criminal atemptat.

El President de Txecoslovàquia és rebut triomfament a Belgrad

Belgrad, 5. — El tren especial on va el President Benes i la seva esposa, i acompanyants, ha entrat a l'estació de Belgrad a dos quarts d'onze, saludat per l'himne nacional txecoslovac, mentre un destacament de la Guardia reia honora.

Benes era esperat pel príncep Pau, en uniforme de general de cavalleria; pels regents reials Perovitch i Stankovich; pel president del Consell, Milan Stojadinovich, voltat de tots els membres del Govern, i el Cos diplomàtic. La princesa Olga

ha ofert un ram de roses vermelles a la senyora Benes.

En tot el recorregut ambdós caps d'Estat han estat aclamats per la població de Belgrad. A migdia, Benes ha assistit a una desfilada de tropes i després, al Palau blanc de Dedinje, ha llurat a la reina Maria, al príncep Pau i a la princesa Olga altes distincions txecoslovàques.

A la una el príncep Pau i la princesa Olga han ofert un emporar a honor dels senyors Benes.

REUNIO PREPARATORIA DEL CONGRES DEL S. R. I.

Amb assistència de la Delegació del Comitè Executiu Internacional es reuniren ahir els Comitès Central i Local del Socors Roig Internacional per a tractar sobre l'organització del treball i la preparació de la seva celebració. També hi assistí el secretari general de la Secció espanyola, Esteve Vega.

La reunió estudià totes les possibilitats de la nostra organització en aquesta hora decisiva de la lluita que contra el feixisme nacional i internacional tenim impresa. S'acordà fer tots els esforços que calguin per a unificar l'ajut.

També fou objecte d'un estudi molt detingut la celebració del Congrés del Socors Roig Internacional. Alguns companys demanaren que es convertís en el Congrés de la solidaritat del poble de Catalunya. S'acordà fer tot el que sigui possible per aconseguir-ho. Es fixà la data del 7 i 8 de maig proper per a la celebració de l'esmentat Congrés.

Acabà la reunió després d'haver escoltat el comunicat del secretari general de la Secció sueca, membre del Comitè d'Ajut al Poble espanyol al seu país, i component del Comitè executiu Internacional del Socors Roig, que donà conekement del treball realitzat per la nostra organització arreu del món per a unificar l'ajut al nostre poble. Reconegué en gran manera la unificació per a vèncer el feixisme.

UN MAL CIUTADA

Davant el Tribunal Popular número 2 s'ha vist una causa contra Jesús Castellans Castellán, acusat d'activitats contrarevolucionàries.

El tribunal comprovats els antecedents l'ha condemnat a un any de treballs a profit de la causa antifeixista.

Una comissió de l'Ajuntament de Madrid visita Carles Pi i Suñer

L'alcalde, senyor Carles Pi i Suñer, ha estat complimentat per una Comissió de l'Ajuntament de Madrid, formada pels senyors Fabià Tallaquers, tinent d'alcalde; Genar Marcos, oficial major; Antoni Soriano, enginyer; Miquel Guerrero i Joan Francesc Almazan, bombers.

FINS EL DIJOUS...

GRAN QUINZENA DEL GÈNERE DE PUNTI

CASA VILARDELL

Empresa socialitzada
VIA DURRUTI, 49 I 51
I SUCURSALES

Homenatge a tres aviadors catalans que moriren a València

València, 4. — La «Gaceta» publica una Ordre de Marina i Airo concedint el càrrec de tinent a pilots d'aviació Lluís Aguilera, Maria Foyé i Faustí Ferrer, que el 10 d'octubre de l'any passat, formant part de la tripulació d'un avió, moriren en esser abatut l'aparell pels faccionats prop de Vicen.

Les nostres forces s'apoderen de mil caps de bestiar

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

«Al sector d'Olesa l'artilleria enemiga ha bombardejat les nostres posicions de Benafós i Igriz. Fou contrabandada per la nostra.

S'han passat als nostres rangs dos soldats.

Intensament treballa el bàrranc del Manicomí d'Olesa, on a les dues d'aquesta matindada l'enemic ha realitzat un intens atac que ha estat rebutjat fàcilment per les nostres forces.

Als fronts de Tardienta, Leciñena i Fordiguera, intens treball de fusell i metralladora, duel d'artilleria.

Al sotsector de Lecera les nostres patrulles d'exploració han realitzat una incursió al camp facciós i s'han apoderat de mil caps de bestiar de llana i

Martinez Barrio, Isgieas i Pere Comromines visiten el President Companys

El President de la Generalitat va romandre tot el dia d'ahir al seu despatx de la Residència.

Al matí rebé la visita del company Iglesias, que li va donar compte de les gestions realitzades a València.

tarda va ésser visitat pel president del Parlament de la República, Diego Martínez Barrio, que es trobava a Barcelona de pas cap a París, on ha de prendre part en un acte i

El President, que també va rebre el senyor Pere Comromines, que marxava a París a l'objecte de prendre part en el sudit miting.

Els detinguts a la Comissaria G. d'Ordre Públic poden ésser visitats

El Comissari general d'Ordre Públic, company Rodríguez Salas, en rebre aquest migdia els informadors els ha pregat que fessin públic que no havia dictat cap disposició prohibint que els detinguts que hi ha a les calabosses d'aquell centre oficial puguin ésser visitats.

En una hora determinada i apropiada als familiars poden acudir a visitar als seus fills. Naturalment resten exceptuats d'això els detinguts incommunicats.

ALVAREZ DEL VAYO, A ALBACETE

Albacete, 5. — Ha arribat el ministre d'Estat i comissari general de guerra.

A honor seu s'organitzà una brillant desfilada militar, en la qual prengueren part una companyia del batalló d'assalt, una secció de les Brigades Internacionals amb banda i música, forces que foren rebistes pel general de la Divisió, Carlos Bernal i el coronel Mangada.

El senyor Alvarez del Vayo revisà les tropes, que li retornen honors, i després fou complimentat pels caps i oficials de la guarnició. Pronuncià un breu discurs, en el transcurs del qual posà de relleu la realitat victoriosa de les últimes jornades, i afegí:

Les notícies facilitades acusen la persecució del victoriós avanç de l'Exèrcit del Sud; al front de Madrid, cor d'Espanya, s'aconsegueixen nous triomfs sobre el feixisme; i els bascos rebuten vigorosament una forta ofensiva rebel.

Tot això proclama la voluntat del poble que no vol consentir que es consumin la traïció iniciada per un grup de traidors, i contribuir el que fou en una principi lluita civil, en una guerra per la independència nacional.

El general Bernal ha contestat al senyor Alvarez del Vayo, i ha ofert la seguretat d'una adhesió i una lleialtat incondicionals.

Després el ministre s'ha reunit amb els comissaris polítics en sessió secreta. Al seu domicili, el senyor Alvarez del Vayo ha examinat la interessant exposició on es recullen els treballs realitzats pel Comissariat als pocs mesos del seu funcionament.

MORT D'UN CO-NEGUT EMPRE-SARI TEATRAL

Madrid, 4. — Ha mort el veterà empresari del Teatre Lara, Eduard Yáñez, el nom del qual va tenir íntimament lligat a la història del popular coliseu. Els grans èxits dels comediantes més coneguts des de principi d'aquest seglel tingueren en aquell escenari, per obra de Yáñez, un marc adequat.

Aquesta temporada era la primera en que el final hauria deixat de representar la seva clàssica sala, car el Patronat que la reuix havia posat la direcció en altres mans.

Una delegació anglesa presència el criminal bombardeig de Durango

"No oblidarem mai més aquells grups de dones i criatures que fugien espordits..."

Bilbao, 5 (Servei exclusiu de Febus). — La delegació britànica que aquests dies ha visitat Bilbao està integrada per rellevants personalitats del poble anglès. Aquestes són: Degrad de la catedral de Canterbury, doctor Hewlett Johnson, professor de Filosofia de la Facultat de Londres; John Mac Murray i Mónica Wetel, del Consell del comtat de Londres; Davies, representant del Front Popular anglès, i la doctora Margarida Beer.

Visitat pels periodistes, el doctor Johnson mostrà el seu agruament per la cordial rebuda que se li ha dispensat.

Manifestà que havia visitat diverses institucions benèfiques: «El Govern basc —afegei— ha tingut la gentilesa de donar-nos tota mena de facilitats per a complir la missió que ens ha portat a Espanya.

Hom visitat les esglésies, on el culte es desenvolupa normalment. Assistirem a la missa de l'església de Sant Nicolau, en ocasió que oficiaven quatre sacerdots en disjunts altars.

També hem visitat orfenats, hospitals i camps de concentració. El divendres estiguérem a Durango, a sis milles del front. Fòrem testimonis de la destrucció de part

Mentre els catòlics honrats demanen al cel les seves benediccions... (De "ABC")

La política internacional

(Ve de la pàgina 3)

fa més que aportar nous detalls a les anteriors i que no valia la pena d'haver-la redactada. Com si a les anteriors notes Mr. Eden no hagués declarat que la intervenció italiana a Espanya era podria ésser reconeguda oficialment, per manca de proves.

Paral·lelament a aquesta nota, el govern de la República h'ha anunciat privatament als Estats interessats que renunciaria a portar el seu afer a la Societat de les Nacions si aquells Estats indicaven llur desig d'interferir de plantejar clarament la qüestió i d'exigir el compliment del pacte de no intervenció. Potser la confiança del Govern de València és excessiva. Però els nostres diplomàtics volen que mai no se'ls pugui retreure el no haver esgotat els procediments pacífics. I que si les coses s'emboquen, la responsabilitat en recaigui damunt el que en sigui el veritable causant, no damunt els que, en realitat, en serien les primeres víctimes.

Mentre a Londres i Ginebra es parlava d'Espanya, a les capitals de l'Europa Central, també es tractava del nostre país. Sobre tot, de la línia del nostre país. Els Estats que componen la Petita Entesa s'han reunit.

Romania, Iugoslàvia i Txecoslovàquia han estudiat la situació al Centre europeu, han examinat les manobres italianes i alemanyes per tal d'estendre la influència a llurs règims. I han acordat manifestar llur total independència de qual·sevol·l bloc ideològic.

La frase és ben clara. Fins ara la Petita Entesa havia estat lligada, per raons d'influència cultural, econòmica, militar i política, a la política internacional de França. Després d'aquesta reunió, els tres Estats centre europeus manifesten el seu interès de restar allunyats d'aquesta influència.

L'exemple d'Espanya deu contribuir poderosament a adoptar aquesta actitud? Si la democràtica França abandona els seus aliats polítics i ideològics a llur sort, quan per raons ideològiques i d'interessos, són agredits pels països feixistes, quin raó podria tenir la Petita Entesa en mantenir un bloc que si bé la compromet, en canvi, quan el moment arriba, no li serà de cap utilitat defensiva?

Ves per on, la guerra espanyola ha estat la causa de la pèrdua per a França d'un aliat útil de veritat. Cert és que França mateixa s'ho a cercat.

Fa dies que, des d'aquestes mateixes pàgines parlàvem de l'Índia i dels nous camins que seguiria la política nacionalista d'aquell país. Els seus primers efectes la estan veient. La nova constitució econòmica per l'Imperi Britànic ha estat aplicada. I el partit guanyant absolut a les eleccions — el Partit del Congrés — es nega a prendre el poder, perquè considera escollida l'autonomia concedida per Anglaterra. Els partits minoritaris s'emparen del Govern. Però com que això

no és, precisament, una solució, el Govern anglès es preocupa i sembla, fins i tot, disposat a fer concessions.

Aci també el prestigi de la Corona ha estat esbatent per la seva manca de posició i d'energia en l'afar espanyol. Cal tenir en compte que a l'Índia, la simpatia per la causa republicana és gran. I que el moviment nacionalista cada dia adopta tons més característicament socialistes.

Gandhi anuncia una nota sobre la qüestió social. Pot ésser decisiva, també.

Un altre fet que pot exercir una gran influència sobre el futur de la nostra guerra és la reconciliació de Hitler amb Ludendorff. El vell general alemany, representant de les jerarquies militars, ha obtingut una victòria completa. Les seves quatre condicions han estat acceptades pel Führer, que pel que es veu no és tan omnipotent com s'el pinten. Aquestes condicions són les següents:

Primera. Persecució contra els catòlics. Els oficials d'alta graduació han portat sempre a les diverses sectes protestants. Els primers efectes d'aquesta reconciliació en el camp religiós s'han començat a fer sentir.

Segona. Tot el poder militar a la Reichswehr. És a dir, que les qüestions de la guerra les decideixin els professionals de la guerra.

Tercera. Abandonament de l'aliança militar amb Itàlia. Les recents desferes dels soldats del Duce sobre els camps erms de l'Alcàrria han demostrat als tècnics alemanys el que ja suposaven des de feia temps. Que la verborrea desfermada de Mussolini no ha assolit donar als soldats italians una major acculació per a la guerra moderna.

L'Estat Major de l'exèrcit alemany considera que una aliança amb Itàlia pot portar complicacions polítiques internacionals i, en canvi, no és de cap utilitat militar.

Quarta. Finalment, abandonament de la intervenció a Espanya. Els generals consideren que Hitler ha estat arrossegat per la seva demagogia i per Mussolini a una aventura arriscada.

Si aquestes dues darreres condicions són certes — com sembla — Hitler les compleix, els exèrcits italians i nacionals que es batien en desferes sobre els camps de mort de la Península, es veuran abandonats d'un dels seus aliats més eficaços. Quin farà llavors Mussolini? (Continuarà, com fins ara, burlant-se de totes les signatures i enviant material i homes a Espanya? I si Mussolini es retira, què farà Franco? El poder dels feixistes internacionals baixa. La cotització altíssima a què havia arribat es precipita verticalment cap a la bancarrota.

I per si això fos poc, encara hi ha les bombes matinals d'Algeria i de Lisboa, els complots de Tetuan, les derrotes de Pozoblanco, Elgueta, Trubia i Avila.

Potser som al començament de la fi.

Però potser només ens trobem al revolt d'una corba.

Atenció, doncs! Que res no ens agafi desprevinguts!

AVIONS FEIXISTES A LES COSTES CATALANES

Volaren sobre Badalona, Montgat, Mataró, Calella i Blanes

Comunicat facilitat pel Departament de Defensa

A les 4.45 de la matinada d'ahir fou assenyalada pels nostres guaites la presència a l'horitzó d'uns avions que resultaren ésser tres trimotors «Junkers» facciosos en direcció Sud-est, o sigui procedents de Mallorca. Quan eren a l'altura de Badalona, un «Junkers» en direcció Nord, deixant caure unes bombes en els primers pobles del litoral, i els altres dos evolucionaren uns moments sobre la veïna ciutat i les seves immediacions a uns dos mil cinc-cents metres d'altura.

Opportunament varen sonar les sirenes d'alarma i foren aviat els nostres caçes, els quals no pogueren evitar que fossin llançats uns vint projectils que ocasionaren danys escassos.

A l'aparell dels nostres caçes els trimotors facciosos varen intentar-se a mar en direcció a Mallorca.

A Calella, una fàbrica de gèneres de punt fou objecte de la metralla feixista, la qual avarià la maquinària (C.)

Les restes d'una casa situada prop de la platja de Mataró, que fou destruïda per l'aviació facciosa durant el seu bombardeig sense cap objectiu. Resultà ferit un matrimoni que hi habitava (Centelles)

namdament no hi hagueren víctimes. També a Montgat caigué una granada llançada pels feixistes. A causa, d'any n'hi desgràcies personals.

ELS AVIONS FACCIOSOS FUGEN DAVANT ELS APARELLS LLEIALS

En tenir-se notícia de la presència dels avions facciosos, la nostra aviació s'hi a emparar-los. Els facciosos, però, no presentaren combat. Davant dels nostres avions els aparells feixistes fugiren covardament en direcció a Mallorca.

Un valxell de guerra lleial, que es trobava fent servei a la nostra costa, disparà també llurs canons anti-aeris sobre els aparells facciosos, sense poder aconseguir-los a causa de la gran velocitat que portaven.

LES VÍCTIMES DEL BOMBARDEJAMENT

A conseqüència del criminal bombardejament, a més de les que ja donem compte, han resultat les següents víctimes: Ramon Colomer, de 18 anys, greu; Pere Vila Costa, de 48, lleu; Antoni Estella Vila, de 14, greu; i Josep Estella Barberà, de 59, lleu. Tots ells de Badalona.

L'ALARMA A BARCELONA

En haver-se descobert la presència dels avions facciosos a la costa catalana, les sirenes de la nostra ciutat feren sentir els seus tocs d'alarma, i tots els ciutadans ordenadament es traslladaren als refugis corresponents.

Des dels primers moments, totes les autoritats es personaren als seus respectius despatxos oficials. A les poblacions afectades, els bombers i el veïnat procediren ràpidament al desmenament de les cases afectades per les bombes feixistes.

El president de l'Audiència disposà que el jutge de guàrdia es traslladés a Badalona, que és terme judicial de la nostra ciutat per tal de procedir a practicar les diligències necessàries. També el comissari general d'Ordre Públic i el cap general de Serveis, amb personal a les seves ordres, es traslladaren als llocs afectats pel bombardeig, i donaren les ordres necessàries per tal que es portés a cap tot el precís en els socorsos de les víctimes.

El aparells feixistes, segons les nostres notícies procedien de Mallorca i després del bombardeig tornaren a la seva base d'aquelles illes.

L'ESTAT DE LES VÍCTIMES

A primeres hores d'aquesta tarda l'estat de les diverses víctimes següia estacionari.

Les que foren traslladades als hospitals continuen en aquests establiments; les altres resten als seus respectius domicilis.

L'ofensiva feixista ha tracassat al front basc

Batona, 4.—Notícies oficials procedents de l'Oficina de Premsa del Govern d'Euzcadi anuncien avui el fracàs complet de l'ofensiva insurrectiva al front basc.

Hom afegí que les posicions ocupades pels milicians bascos són les mateixes que ocupaven en començar l'ofensiva.

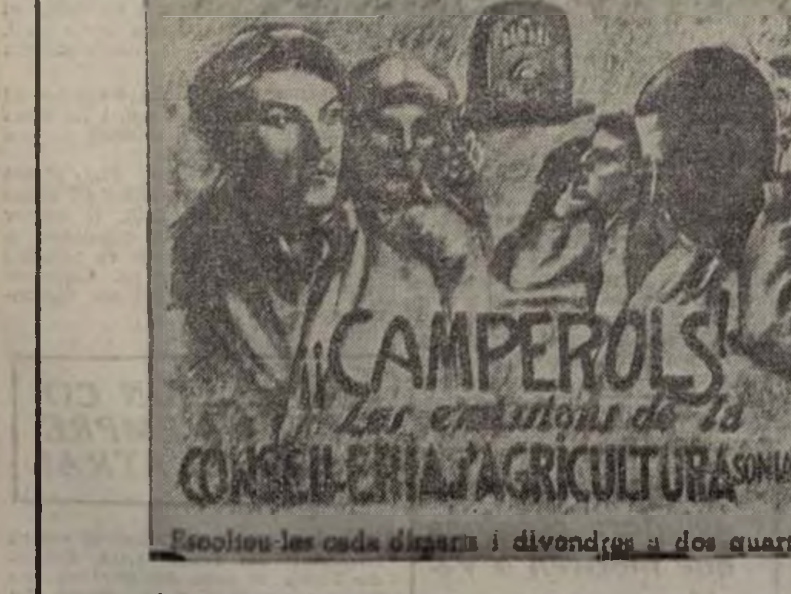
"AFAVORIREM EL DESENVOLUPAMENT DE LES PETITES PROPIETATS", DIU VAZQUEZ HUMASQUE

Es crearan escoles d'Agricultura

Madrid, 4.—El senyor Vazquez Humasque, Sots-secretari d'Agricultura, ha fet uns declaracions al correspondent de l'Agència Espanya sobre la situació del camp.

Ens trobem — digué — en vies d'organitzar definitivament, la producció agrícola en tots els llocs on l'exploació la duïen a terme fins ara en un règim provisional. També es troba en vies de realització una Organització apropiada que permeti la utilització de maquinària agrícola als llocs que es prestin a una explotació intensiva. Amb aquest motiu anem a reunir tota la maquinària agrícola utilitzable a la vegada que anem formant obrers del camp capacitats per a aquesta missió.

Estem disposats — afegí — a treballar ja amb aquest fi a favorir el desenvolupament de les petites indústries i propietats. El moviment cooperatiu que estem desenvolupant permetrà el màxim de rendiment tant en la producció com en el comerç dels productes agrícoles. També estem organitzant el Crèdit Agrícola i un sistema d'assegurances mútues per als productors de la terra. Aquest sistema garantirà un règim d'ingressos estables a les famílies dels camperols com també la marxa normal de la producció i els mitjans de l'exploació. A més, estan ja en vies de creació les escoles d'Agricultura.

La Conselleria d'Agricultura ha editat unes targetes postals — una de les quals podeu veure a la foto — destinades a propagar les seves interessants emissions radiofòniques. Aquest servei ha estat acollit entusiàsticament per la gent del camp català, puix que el camperol hi troba consells i ensenyances de gran valor per al millor conreu de la terra

Ampliant detalls sobre aquesta nova agressió de l'aviació feixista, podem afegir que a la matinada d'ahir, a les cinc i vuit minuts, feren llur aparició a les costes catalanes tres trimotors facciosos, els quals bombardejaren diverses poblacions.

Quan volaven sobre Badalona, un dels es destacà i es dirigí vers el Nord. Abans, però, els tres aparells deixaren caure llurs projectils sobre aquesta localitat. Una bomba de cent quilos caigué a la casa

en la qual es trobava sot la Montserrat Batas, de 23 anys, que resultà gravissimament ferida; fou traslladada a l'Hospital de Badalona. El fet que la resta de la família hagués sortit a treballar, a primeres hores de la matinada, evità que fossin també víctimes de l'exploació.

Una altra bomba caigué a pocs metres de l'esmentada casa, sense causar danys d'importància ni produir víctimes.

Vuit bombes més foren llançades a les proximats de Sant Adrià.

Altres ombes caigueren, encara, a la casa

on causà alguns desperfectes i ferir, per bé que de poca importància, una nena de pocs anys. Aquesta casa és propietat de Conrad Baiget i una altra de les bombes caigué al pou de l'hort de la mateixa casa. Quan ja els aparells facciosos fugien, encara caigué una altra bomba

a la ciutat, i a la qual vivien Ramon Puxas i la seva esposa Concepció. Aquesta casa, que era de planta baixa, quedà enrunada. De seguida els ciutadans que es trobaven per aquells indrets extraïren d'entre les runes refugiats a llurs respectius llocs, puix que un trimotor facciosa volava a poca altura sobre la ciutat. Als pocs moments es sentí una forta explosió, que causà la consegüent alarmada. Era que l'aviació facciosa havia deixat caure una bomba

a la ciutat, i a la qual vivien Ramon Puxas i la seva esposa Concepció. Aquesta casa, que era de planta baixa, quedà enrunada. De seguida els ciutadans que es trobaven per aquells indrets extraïren d'entre les runes refugiats a llurs respectius llocs, puix que un trimotor facciosa volava a poca altura sobre la ciutat. Als pocs moments es sentí una forta explosió, que causà la consegüent alarmada. Era que l'aviació facciosa havia deixat caure una bomba

Al lloc sinistral veírem, des dels primers moments, l'alcaldé, Ramon Molist; el diputat al Parlament de la República, Jaume Comes, i molts consellers de l'Ajuntament. Cal dir que la bomba era de molta potència, puix que retorçà les bigues de ferro de la casa. A pocs metres de la casa enrunada hi vi

Pilar Delhom, i la seva família composta de sis persones, sense que s'arribés a la més lleu ferida, malgrat saltar portes, teules i embans interiors, a conseqüència de la forta explosió.

Julià Parra, i que en aquells moments prestava servei a la casa, resultà amb nombrosos vidres trencats.

Alguns hortes i cases a prop de la ciutat, resultaren amb nombrosos vidres trencats.

METRALLA ALS CARRERS DE BLANES

Novament l'avió facciosa tornà a atacar sobre Blanes i, volant a poca altura, cometé la criminal acció d'atacar als carrers de la ciutat. Aquesta barbària agressió no durà uns minuts, puix que, en fer acte de presència l'aviació lleial, l'aparell feixista fugí covardament. En aquesta segona agressió afortunadament no hi hagueren víctimes.

BOMBARDEJAMENT DE BLANES

El tercer dels avions facciosos es remuntà pel nord de la nostra costa i s'adreçà vers Blanes, on deixà caure set bombes: cinc de cent quilos i les altres dues incendiàries. Tres dels artefactes anaren a parar a una muntanya, on restaren soterrats. Una altra de les bombes produí, en caure també al camp, un petit incendi que fou ràpidament sufocat. Altres tres bombes anaren a parar al mar i enfonsaren dues embarcacions pesqueres; afortunadament, no hi nagué desgràcies personals.

TRES BOMBES A CALELLA

Els aparells facciosos continuaren després fins a Calella, sobre la qual llançaren tres bombes.

EL BOMBARDEIG A MATARÓ

Seguidament el trimotor facciosa aparegué sobre Mataró. Segons versions del nostre corresponent a aquella localitat, a les 5.25 del matí les sirenes d'alarma despertaren tot el veïnat, per tal que els ciutadans es refugiessin a llurs respectius llocs, puix que un trimotor facciosa volava a poca altura sobre la ciutat. Als pocs moments es sentí una forta explosió, que causà la consegüent alarmada. Era que l'aviació facciosa havia deixat caure una bomba

a la ciutat, i a la qual vivien Ramon Puxas i la seva esposa Concepció. Aquesta casa, que era de planta baixa, quedà enrunada. De seguida els ciutadans que es trobaven per aquells indrets extraïren d'entre les runes refugiats a llurs respectius llocs, puix que un trimotor facciosa volava a poca altura sobre la ciutat. Als pocs moments es sentí una forta explosió, que causà la consegüent alarmada. Era que l'aviació facciosa havia deixat caure una bomba

Al lloc sinistral veírem, des dels primers moments, l'alcaldé, Ramon Molist; el diputat al Parlament de la República, Jaume Comes, i molts consellers de l'Ajuntament. Cal dir que la bomba era de molta potència, puix que retorçà les bigues de ferro de la casa. A pocs metres de la casa enrunada hi vi

Pilar Delhom, i la seva família composta de sis persones, sense que s'arribés a la més lleu ferida, malgrat saltar portes, teules i embans interiors, a conseqüència de la forta explosió.

Julià Parra, i que en aquells moments prestava servei a la casa, resultà amb nombrosos vidres trencats.

Alguns hortes i cases a prop de la ciutat, resultaren amb nombrosos vidres trencats.

METRALLA ALS CARRERS DE BLANES

Novament l'avió facciosa tornà a atacar sobre Blanes i, volant a poca altura, cometé la criminal acció d'atacar als carrers de la ciutat. Aquesta barbària agressió no durà uns minuts, puix que, en fer acte de presència l'aviació lleial, l'aparell feixista fugí covardament. En aquesta segona agressió afortunadament no hi hagueren víctimes.

Hitler declara obertament la guerra a l'església catòlica

Encarrega a Ludendorff la lluita contra "la casta dels capellans"

"L'església romana és, en general, més perillosa que les forces armades que amenacen l'Estat racista", diu Ludendorff

Berlín, 4.—L'Estat nazí reconixerà el moviment anomenat «Econòmament alemany de Déu» com una religió de l'Estat.

El general Ludendorff, que és el cap del dit moviment, ha enviat als seus fidels un comunicat concebut en els termes següents:

«Els alemanys que professen la religió del coneixement, alemany de Déu (o sigui el nou paganism de Ludendorff), gaudiran d'igualtat de drets que els ciutadans adherits a les confessions religioses reconegudes per l'article 24 del programa nacional-socialista.

Dono les gràcies al Führer per la igualtat de drets que ens ha concedit.»

Després invita els seus adherits a lluitar dintre del marc de l'Estat nacional-socialista contra els Estats que volen minar les bases del nostre jove Estat racista.

A continuació al·ludeix el conflicte entre l'Estat nazí i les esglésies cristianes, principalment amb la catòlica.

«L'església romana és en general més perillosa que les forces armades que amenacen l'Estat racista.»

Sembla, doncs, que Hitler ha en-

carregat a Ludendorff que porti la batalla contra els capellans.

Ludendorff ha escrit: «Els plans del dilema següent: desbarbar-nos del dogma cristià per a realitzar el misteri de l'encarnació del poble alemany, o bé enfonsar-nos en la podridura d'una humanitat sense consistència per a convertir-nos en formigues laborioses.»

La recent reconciliació entre Hitler i Ludendorff es tradueix en un fet que pot interpretar-se com la declaració de guerra nazí contra l'església romana.

EL FEIXISME VA PRENENT INCREMENT, A VARSOVIA

Varsòvia, 4.—Seguixen les detencions d'alemanys alemanys. Només a Leda han estat agafats cent vint alemanys. Les detencions d'aquesta darrera ciutat han dissolt tres organitzacions jueves acusades de dur a terme activitats subversives.

A Kolonija la policia ha procedit a la detenció de catorze membres del partit comunista de la Ucraïna oriental.

MUSSOLINI HONORA UNS AVIADORS MORTS A ESPANYA

Roma, 4.—Mussolini, aquest matí, a l'aerport de Ciampino, ha passat revista a 300 valxells de totes les categories i a 10.000 aviadors.

El Duce ha imposat diverses condecoracions entre les quals hi ha algunes medalles d'or, a títol pòstum, per als aviadors morts a Espanya.

També ha atorgat deu medalles d'argent, a títol pòstum, per uns aviadors morts a poca. No és esmentada la localitat on moriren els aviadors.

Als cercles diplomàtics hom creu que el Duce no gosa confessar públicament que els aviadors en qüestió perderen llur vida a Espanya.

FRANÇA POSA CONSO-

LAT A ADDIS ABEBA

Addis Abeba, 4.—El ministre plenipotenciari francès, Bodard, sotmès d'aquesta capital, la Legació de França resta convertida en Consolat.

TELEFONS DE
ULTIMA HORA
REDACCIÓ 22122
IMPREMTA 14446

Quatre-cents mil estatges!!!

Com actua la Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana

A conseqüència de l'executament del pla de justícia de les propietats revolucionàries que el poble, l'economia catalana s'ha trobat en la majoria dels seus aspectes. Alguns d'aquests, que semblaven immutables, tingueren un inesperat capgirament. Altres restaren en un període confusional i oscil·lant. Sobre els pressionsaven les diferents tendències d'organització social i cap d'elles no evidenciava la seva preponderància.

Tal vegada l'aspecte en què més notòries s'havien fet aquestes circumstàncies era el de la situació en què havia de restar la propietat urbana. Socialització? Continuació de l'antic sistema de la propietat privada? Incautació pel Govern dels propietaris? La solució harmoniosa que comptés amb l'equilibrada de tots ha tardat algun temps a sorgir, però a la fi s'ha trobat. I ha consistit en la creació per la Generalitat, d'acord amb els sectors sindicals, de la Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana.

No creiem incorrèixer en el pecat de la hipèrbol·la en afirmar que aquest organisme, el nom del qual indica clarament les seves funcions, és tal vegada, entre les noves realitzacions revolucionàries, el que millor ha sabut compaginar les més profundes innovacions amb el més intens ritme d'eficiència i seguretat.

ES TREBALLA FEBRILMENT
La Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana està instal·lada en un gran immoble de la Diagonal, xamfrà al Passeig de P. i Marçall. Molt aviat ocupará també l'edifici proper, en el qual actualment es porten a cap les obres necessàries. Això ho fa necessari el gran nombre de les seves dependències.

Si recorrem aquestes restarem meravellats del ritme tan vertiginós a què en elles es porta el treball. En les seves nombroses seccions un profus nombre d'empleats treballa eficientment en la confecció d'estadístiques, estudi de demandes, distribució de rebuts per al seu cobrament i moltes altres diverses tasques, sense oblidar les estricteixes tècniques, com l'examen de reformes, reparacions i noves obres a realitzar. En aquest aspecte d'activitat intensiva aquest organisme ha vingut a trencar la tradició de les antigues oficines oficials gairebé mòbils i en les quals el treball es portava al client.

400.000 ESTATGES!
Després de visitar les diverses oficines i les que s'estan habilitant, ara ens trobem a la sala d'actes de la Comissió, amb els companys Torner, Zelaya, Garcia, Claramunt, Sola i Palmer, tots pertanyents a la Comissió, i amb el seu president Josep Escofet. —Està a l'abast de tothom —explica Escofet— el volum que representen les rendes derivades de la propietat urbana a la ciutat de Barcelona. Són a l'entorn de 60.000 finques, amb un conjunt de 400.000 estatges, els afectats.

L'extensió de les rendes d'aquests estatges repercuteix o repercutirà molt directament en les activitats del Ram de la Construcció, part de repercutir també en les Companyies que presten els serveis públics a la ciutat. Calla que sorgeix un mitjà que, sense perdre un moment, possibilita la normal percepció de les rendes esmentades. Altrament hauria produït, a no tardar, una veritable contracció en bona part de les branques d'activitats essencials a la nostra ciutat.

LA NECESSITAT DE LA CREACIÓ DE LA COMISSIÓ MIXTA
—Com i per què es constituïa la Comissió Mixta? preguntem.
—Es al record de tots les divergències produïdes a l'entorn del problema d'administració de les finques i cobrament de les respectives rendes. Diverses organitzacions podien quasi dir-se que disputaven l'hegemonia, cosa que portava com a conseqüència una desorientació per part dels llogaters afectats.

La Generalitat de Catalunya estava en el deure de trobar una solució que representés un endegament del problema i d'ací la creació de la Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana. L'eficiència d'aquesta Comissió depèn essencialment de la forma en què estigués constituïda: en altres termes, calia que dintre d'ella hi hagués representades les dues grans bandes. Altrament, per trancar-se ja d'un organisme de la Generalitat de Catalunya, no podia tampoc fallar-li la seva representació directa. D'ací ve que la composició d'aquesta Comissió, integrada per nou vocals, es distribuïssin equitativament entre tres representants de la C. N. T., tres de la U. G. T. i tres designats per la Generalitat de Catalunya.

LA TASCA DE LA COMISSIÓ ES DIVIDEIX EN TRES GRUPS
—De quina manera es feu l'estructuració de serveis?
—Tot seguit de donar-se per constituïda la Comissió, s'emprengué la tasca d'organitzar i controlar el servei d'administració de la propietat urbana de Barcelona. La Comissió, que fins a la data ha actuat amb completa unitat, ha dedicat la preferent atenció al problema de la seva organització, amb miras a l'eficiència esmentada. D'ací que s'ha dividit la tasca de la Comissió en tres grups, acoblant dintre d'aquests una forma homogènia, els respectius serveis. Aquests tres grups

esmentats són: el d'administració, propiament dit; el d'arranjament i control d'ocupació d'estatges, i el d'obres de reparació, conservació i millora.

Cada Secció de les esmentades està regida per una Ponència de tres membres de la Comissió, amb una representació proporcional també de la C. N. T., U. G. T. i Generalitat; aquestes Ponències gaudeixen d'una màxima autoritat en les seves gestions, amb miras a l'eficiència de la respectiva actuació. Aquesta divisió inicial, estructurada dintre de la Comissió, ha servit de base també per a l'estructurament dels serveis administratius amb les lògiques subdivisions, atesa la diversitat dels serveis que cal atendre.

LA CIUTAT ES DISTRIBUEIX EN DEU ZONES
—Es indubtable —segueix dient— que tant pel volum de la tasca a realitzar com per l'extensió de la ciutat, no era pas possible centralitzar la totalitat dels serveis en un indret determinat.

La Comissió, acceptant una proposta que entenguem ben orientada, de la representació de la C. N. T., acordà la distribució de la ciutat en deu zones, i instal·là a cadascuna la respectiva oficina, on tots els ciutadans són atesos en tots els problemes que els planteja la seva condició de llogaters.

PER A NORMALITZAR ELS SERVEIS DELS ESTATGES
Entre altres dificultats, podríem dir tècniques, que hem trobat en la nostra tasca, i que hem anat superant, hi ha la llarguíssima cadena de gestions que calia fer per tal de normalitzar l'assumppte dels serveis (aigua, gas, electricitat, etc.) dels estatges incautats. Per això, i per tal de simplificar-los, la Comissió està fent gestions prop dels Comitès de les respectives Companyies d'aquests serveis públics, amb el fi d'aconseguir que a cadascuna de les zones restin establertes delegacions que permetin simplificar extraordinàriament els tràmits per a la normalització d'aquests serveis. Així, ultra el gran estalvi de temps, s'evitaran nombroses molèsties als ciutadans.

ACTUAREM DE CARA A LA REALITAT DEL MOMENT
—Quina serà l'orientació de la Comissió?
—La Comissió sap perfectament que la seva condició és la d'administradora de la propietat urbana, i que en cap moment no pot separar-se d'aquesta condició. Ara bé: la Comissió es proposa administrar les finques de Barcelona de cara a la realitat del moment, donant plena satisfacció a les justes demandes dels llogaters. Amb això, atenció que obtindrà tres coses: atendre les justes demandes dels ocupants d'estatges quant a reparacions i reformes d'estatges que resultin necessàries; intensificar el treball a benefici del Ram de la Construcció i darrerament mantenir els estatges en condicions dignes a benefici en definitiva de les mateixes finques.

PROCURAREM ALLOTJAMENT ALS CIUTADANS PERJUDICATS EN POSSIBLES CASOS DE BOMBARDEIG
—Alguns altres projectes?
—En tenim diversos. La centralització de l'administració de totes les finques de Barcelona en les nostres mans, implica una gran responsabilitat amb referència a altres diversos problemes d'interès general que s'han de solucionar amb la major diligència possible.

Entre aquests, destaca en primer terme el servei d'allotjament de ciutadans que puguin resultar perjudicats en casos de bombardeig. No seria just ni humà que en produir-se un cas d'aquesta, els ciutadans es trobessin enmig del carrer. La Comissió té muntat un servei que en el cas de desgràcia de produir-se un bombardeig, tindrà cura immediata de facilitar allotjament digne als perjudicats.

Es conegut de tothom l'estat insalubre de bona part dels estatges de determinades barriades de la ciutat. La Comissió es proposa intensificar els treballs de sanejament amb preferència a aquelles barriades.

L'activitat desplegada en reparacions no tan necessàries, procurará encarrilar-se cap aquests barris més humils, amb la qual cosa s'obtindrà una doble finalitat: donar feina al Ram de la Construcció i sanejar dintre del possible els estatges més insans.

CAP A UN REGIM TRIBUTARI SIMPLIFICAT
—Amb referència a la tributació, quina orientació penseu seguir?
—La d'anar cap a la major simplificació possible. Tothom sap la diversitat de càrregues municipals que graven la propietat urbana, amb tota els inconvenients conseqüents. Per tant, s'han iniciat ja gestions prop de l'Ajuntament per tal de satisfer aquesta tributació en forma més pràctica. Cal remarcar que per part del govern municipal hem trobat les màximes facilitats, la qual cosa fa creure que dintre breu dies serà un fet la implantació d'un règim simplificat de tributació.

La Comissió té molts altres projectes. No vol fer programa perquè la seva vida està condicionada a un període de temps curt; el necessari fins i tant que es doni solució definitiva al problema de l'estatge esmentat. Els punts esmentats, més que un programa podríem ja dir que són o van a ésser dintre de breus dies, realitat. Per això són esmentats.

LA POSICIÓ DELS PROPIETARIS
—I durant aquest període i adhuc després, quina serà la posició dels propietaris?
—Aquest aspecte està encara en estructuració. De moment, als propietaris —naturalment, als no facciosos— se'ls facilitarà una part de l'import dels ingressos de les seves

propietats. Els propietaris amb unanimitat han facilitat tota mena de dades que han permès amb la màxima rapidesa el cobrament de les rendes de les respectives finques. Aquest cordial acolliment fa que la

El company Escofet (a la dreta) mostra al nostre redactor (al mig) els gràfics de l'organització i distribució dels diversos serveis que la Comissió té al seu càrrec (C.)

El ritme de treball a les oficines de la Comissió d'Administració i Control de la Propietat Urbana és vertiginós, en contrast amb la tradicional parsimònia de les antigues oficines oficials (C.)

El departament tècnic. Aquí es treballa en l'estudi de les obres i reparacions que s'han d'efectuar a les 60.000 finques sota el control de la Comissió (C.)

finques. Això, però, es farà de cara a una anivellació. Seria absurd que, donada la situació econòmica i social del moment, hi hagués propietat que percebes diversos milers de pessetes cada mes. Percebran una renda decorosa i àmplia; però res més. En canvi, una part de la diferència servirà per a aliar els propietaris modestos. El nostre desig és que ningú no surti perjudicat indegudament, i reparar, dins la relativitat del cas, les injustícies i desigualtats.

INCREMENTAREM LES TASQUES DEL RAM DE LA CONSTRUCCIÓ
—Penseu intensificar les obres en les construccions urbanes?
—Tot el possible, en allò que estigui a la nostra mà. Tenim la confiança que amb les millors que aquest organisme creu que s'han d'introduir als estatges de la ciutat, el ram de la construcció actua-

"Donarem plena satisfacció a les justes demandes dels llogaters"

Barcelona, en plànol. La ciutat ha estat dividida en deu zones per a simplificar el control dels estatges (Centelles)

nistració i Control de la Propietat Urbana de la màxima autoritat; les relacions de la Comissió amb les sindicals han estat en tot moment cordialíssimes; els ciutadans, sense excepció, paguen els respectius lloguers.

UN MAGNIFIC EXEMPLE
Ens acomodem. Tornem a travessar les dependències plenes d'activitat. El gran vestíbul del primer pis és ple de ciutadans que han acudit a exposar les seves deman-

des. Les escales són també plenes de gent. Pertot arreu treball, moviment...
I pensem que la revolució —l'autèntica revolució— no està en els tòpics rebregats, ni en les activitats isolades i a caprici d'uns quants, ni en la incomprensió, sinó —com en aquest magnífic exemple—, en el treball coordinat, intens i entusiàstic dels homes dels diferents sectors antifeudals.

Rafael GONZALEZ

MULEY HAFID

Ha mort un dels homes més pintorescos d'avui i d'ahir

Un marroquí simpàtic, cuite i bona persona

Ha mort un il·lustre marroquí, simpàtic, cuite i bona persona: Muley Hafid. No era pas un home vulgar, un destomat que es passa les hores mortes fent la viu-viu de cafè en cafè i de cabaret en cabaret. Es dedicava constantment a l'estudi i hom el considerava, justament, un dels principis més il·lustrats de l'Àfrica. Ha mort al seu domicili d'Enghien-les-Bains. Encara ja poc la seva barba i la seva figurassa de gran senyor marroquí feien girar disimuladament més d'una dona quan s'esqueia passar pels carrers de París, on era considerat gairebé com un fill.

ERA ESPLÈNDID I GENEROS
EL SEU MAL NO VOL SOROLL

Aquest era el lema d'aquell princip extraordiari al qual agradava més contemplar una cara bonica que anar pel món arrossegant una schlabas plena de cintes i condecoracions. Les tribus africanes no ho creien així; el consideraven el més ferm guardador dels costums islàmics i de l'esperit marroquí, desvirtuat per la política d'Abd-el-Aziz.

Un dia, però, Hafid el més dolent de la seva existència, es trobà de cop i volta convertit en el soldat del Marroc i havent de combatre amb tota la seva família, que un allà i un altre engà, li feien la guerra per tots quatre costats.

CAMI D'EUROPA
Però allò no era la cosa més greu. L'illustre soldat del Marroc, Muley Hafid, estava carregat de deutes fins al capdamunt. Clar i clar, no tenia ni un franc per a convidar un amic. Els francesos li prometeren una pensió per anar fent d'una manera digna i l'homen acceptà encantat. El dia 11 d'agost del 1912 abdica i el succeí el seu germà Muley Yusuf... però aquesta història no ens interessa, és massa confusa.

QUAN REGALA L'ELEFANT DEL PARC
Al cap de pocs dies ja era a Barcelona. A les poques setmanes de viure a la nostra ciutat, tothom el coneixia. Les florides de la Ram-

DISGUSTOS DE FAMILIA
Si hagués nascut desota una col sense pares, ni germans, ni covins hauria estat un home absolutament sortit, però tingué la desgràcia, com tot moro honrat, de tenir molta família, la qual segurament s'hauria sentit molt feliç el dia que hagués pogut contemplar el cos de l'heret. Hafid pensat dalt d'una palmera com un grapat de dàtils.

Aquests disgustos de família és la crònica més viva, pintoresca i dramàtica del Marroc del 1900. El seu pare —allò ho diuen tots els diccionaris, era el soldat Muley Hassan. Tenia una golla de fills. El nostre home fou el més gran de tots ells, el més entenenent, el que es passava més estones llegint el recitant els Llibres Sants. Era massa culte, heus ací, i allò, fet i fet, mai no ha servit per a ocupar un tron. Així, doncs, no és d'estranyar que quan morí el pare, en lloc de llegir el sultanat a Hafid el llegí al més poc preparat dels seus fills, el rei Abd-el-Aziz. Tots els

germans protestaren menys Hafid. Això el lliurà d'ésser tanut a un calabós i el seu germà li donà uns quants càrrecs perquè pogués anar tirant i llegir uns quants llibres.

EL SEU MAL NO VOL SOROLL
Aquest era el lema d'aquell princip extraordiari al qual agradava més contemplar una cara bonica que anar pel món arrossegant una schlabas plena de cintes i condecoracions. Les tribus africanes no ho creien així; el consideraven el més ferm guardador dels costums islàmics i de l'esperit marroquí, desvirtuat per la política d'Abd-el-Aziz.

Un dia, però, Hafid el més dolent de la seva existència, es trobà de cop i volta convertit en el soldat del Marroc i havent de combatre amb tota la seva família, que un allà i un altre engà, li feien la guerra per tots quatre costats.

CAMI D'EUROPA
Però allò no era la cosa més greu. L'illustre soldat del Marroc, Muley Hafid, estava carregat de deutes fins al capdamunt. Clar i clar, no tenia ni un franc per a convidar un amic. Els francesos li prometeren una pensió per anar fent d'una manera digna i l'homen acceptà encantat. El dia 11 d'agost del 1912 abdica i el succeí el seu germà Muley Yusuf... però aquesta història no ens interessa, és massa confusa.

QUAN REGALA L'ELEFANT DEL PARC
Al cap de pocs dies ja era a Barcelona. A les poques setmanes de viure a la nostra ciutat, tothom el coneixia. Les florides de la Ram-

MULEY HAFID

bla, els cirabotes, els barbers i els mossos dels cafès el saludaven. S'havia ficat materialment la gent a la butxaca. Com a París, també assistia a totes les nostres manifestacions artístiques. Fins es guanyà les simpaties de la mainada; els lectors del «Patufet» li feren un homenatge. Era el moment dolç de Barcelona: diners, gent de tot arreu...

Un greu esdeveniment ciutadà s'escaqué durant la seva estada a la nostra ciutat. L'Avis, el famós i vell elefant del Parc Zoològic s'a-cabava de morir. Entre els infants hi hagué un dia de dol. Muley Hafid en regalà un: la «Júlia», l'actual elefant del Parc.

Barcelona es mostrà agraïda al seu simpàtic hoste, l'illustre princip marroquí, i els homenatges es succeïen amb una profusió aterridora. El propi Muley no donava l'obediència. Els nens de les Escoles Municipals cantaren una cançó en honor seu. Era feta per dos amics: Angel Guimerà i Amadeu Vives. Després anà a Sevilla i a Madrid, però jo, ací on deia més bona companyia. Per això ens sap tant de greu que hagi mort aquest home, aquest moro simpatíssim i vertiginosament amigós.

Artur LLORENÇ

Miting de clausura del Congrés del Sindicat de Telèfons

Al Teatre Goya tingué lloc, ahir, al matí, el miting de clausura del Congrés del Sindicat Unió de Telèfons. Parlen d'una oració, els agraïren les següents conclusions:

Primera. Llibertat immediata del company Marotó i tots els companys delinqüents.
Segona. Compliment dels acords del Sindicat Nacional de Telèfons, i actuació intensa del Comitè de Relacions.

Una delegació del Comitè Executiu mundial del SRI visita el Comitè Central d'Ajut als Refugiats

Ha visitat el Comitè Central d'Ajut als Refugiats la delegació del Comitè Executiu Mundial del Socors Roig Internacional que aquesta dies es troba a Barcelona en representació de les seccions de tots els països, composta per Bru Beyer, secretari general del Socors Roig de Bèlgica; Bob Claessens, advocat d'Àfrica; i Pierre Gulahrd, membre del Comitè Central del Socors Roig francès i Knut Olsson, secretari del S. R. i de Suècia i secretari del Comitè d'Ajut a l'Espanya Republicana d'Estocolm.

A l'estatge del Comitè Central d'Ajut als Refugiats, aquesta delegació fou rebuda pel president de l'esmentat Comitè company Francesc Grau i altres membres, els quals donaren r. delegats del Socors Roig tota mena de detalls en relació a la tasca que ve desenvolupant aquesta benèfica entitat.

Ahir, des dels micròfons de les nostres emissores, Bru Stayer dedicà una salutació al poble català i remarcà la grata tasca d'ajut efectuat pel Socors Roig Internacional de tot sels països.

La delegació del Socors Roig es dirigeix a València, Madrid i front de Guadalupe per a estudiar sobre el terreny la manera de donar la màxima eficàcia a l'ajut dels proletrats dels democràtics de tot el món

Larecollida de queviures per l'ajut a Madrid

Continua amb el major èxit la recollida de queviures per a l'ajut a Madrid, organitzat per l'Ajuntament de Barcelona. Amb tot i ésser molta els Ajuntaments de Catalunya que en diverses ocasions acudiren amb les seves aportacions a ajudar els nostres germans de Madrid, cada dia es reben quantitats donatius de totes les contrades de la nostra terra. S'han rebut ja, les aportacions de Gramenet del Besòs, de Ripoll, de Sant Andreu de Terri, de Pais, de Massanès de Cabanes, una valuosíssima de l'Ajuntament d'Amposta i es prepara una expedició per a recollir els queviures oferts pels Ajuntaments de Castell-veí i Vil·lar, Bagur, Falsfolis, Verdú i altres, i una vegada els mercaderies a Barcelona, s'organitzarà la primera expedició a Madrid.

A remarcar la important remesa de queviures feta pel Comitè Antifascista de Montpeller i les valuosíssimes aportacions dels treballadors de la casa Gorina, de Sabadell, i entitats antifascistes de Centelles.

Resulta emocionant constatar l'ajut del poble de Barcelona. A les Delegacions de districte es reben continuament queviures oferts pel veritable poble. Hi ha donatius que reporten un veritable sacrifici per als donants i això el Comitè organitzador ho estima amb tota l'ànima, per tal com representa una solidaritat moral i material amb els nostres germans que sofreixen.

La recaptada de queviures durarà pocs dies, car és d'imprevisible necessitat trametre amb urgència queviures a Madrid, i des d'aquestes columnes preguem als ciutadans, col·lectivitats i Comités així com a tots els Ajuntaments, que activin llurs trameses i puguem ben aviat donar una prova més de solidaritat humana a la població civil de Madrid.

"Espanya no serà conquistada; el poble espanyol se sent amb la força necessària per a expulsar l'invasor..."

J. Alcalà Castillo a N. Alcalà Zamora

Madrid, 3.—La nota més destacada del dia és la carta que el tinent Alcalà Castillo dirigeix al seu pare, l'ex-President de la República, senyor Nicet Alcalà-Zamora.

Aquesta carta ha estat publicada al setmanari «Pasarelos», òrgan de la desèssima primera Divisió, en el número corresponent al dia 1 d'abril.

La carta diu així: «Cundo hace meses yo dejaba el hogar familiar para venir a España a sumarme a las filas del ejército leal, no lo hice sin merecer por tu parte una repulsa que equivalía a una condenación de mi conducta, condenación que no quedó encerrada en los límites del ámbito familiar, sino que tuvo toda la resonancia de la prensa internacional.

Hoy yo me dirijo a ti, con la misma publicidad, preguntándote si hice bien o si hice mal, porque mi conciencia me dice, cada vez con más fuerza, que hice bien.

Ya era a mi juicio un deber de ciudadanía defender a un Gobierno legítimo contra la traición de países fascistas. Más sagrado aún era prestar la ayuda, por pequeña que fuera, a un pueblo que defendía su vida y su derecho a ser libre y a regirse él mismo, frente al intento criminal de sumirle en la esclavitud, para explotarle, de una docena de aristócratas, banqueros y generales desleales.

Pero hoy hay algo más. Hasta ti he llevado la prensa las noticias de lo que para mí ha sido realidad vista por mis ojos y palpada con mis dedos: la invasión extranjera. España está hoy invadida por Alemania y por Italia. España defiende su independencia. Esta verdad ha llegado al último rincón del mundo, y yo he sido testigo de toda su crudeza, peleando contra alemanes en el Jarama y contra los italianos en Guadalajara.

Yo he visto lo que es estar un país invadido y he recibido la vergüenza, la rabia y la indignación de que quienes abrieron la puerta al ejército conquistador y se den a sí mismos el título de nacionalistas.

En la provincia de Guadalajara las divisiones del ejército italiano han actuado y siguen actuando como fuerzas de conquista. No he encontrado en todo nuestro avance ni un solo soldado español, ni un vestigio de división española, nada que pudiera hacernos creer que estamos en una guerra civil: era la verdadera guerra de independencia de las ciu-

"En els moments actuals cal concentrar totes les forces per a guanyar la guerra", declara el President Companys

L'esdevenidor depèn de la nostra victòria

El diari «Pres-Bild-Kurier» de Bild (Sulma alemanya), publica un interviu del seu enviat especial amb el President de Catalunya:

«Catalunya és aquesta part d'Espanya en la qual el feixisme no ha pogut implantar-se. El 19 de juliol els generals rebels llançaren els seus regiments al carrer, i després de dos dies de lluita aquesta ja havia acabat. El President Companys va obrir els locals on havia magatzemat les municions i el poble es va defensar. Els oficials vells, que varen ésser interessats a la presó flotant, a l'«Uruguay»-vells vauk que es trobava al port de Barcelona—, i en el qual l'any 1934 el President de Catalunya fou empresonat per Lerroux, que era llavors dictador. A Barcelona el cartell que encara és més popular és aquell que representa el President Companys darrera les reixes de la presó.

Ja fa tres hores que ens estem esperant a la gran sala de recepcions del Palau de la Generalitat. La reunió del Consell de Ministres sembla que no ha d'acabar-se mai, i a cada mitja hora el secretari del President ve a dir-nos que serem rebuts immediatament. Al gran saló de sessions deuen haver-hi vides discussions, perquè de tant en tant se senten alguns crits.

Finalment, som rebuts en una petita sala, moblada amb una gran taula de despatx. Al costat d'un tinter d'or, sobre un suport especial hi ha un model de bomba d'avió de la fàbrica de municions de Barcelona.

A la premta de aquines són les perspectives de la guerra civil? Companys s'aixeca, i en les seves paraules hi ha un deix d'amargor: «Guanyarem la guerra, perquè lluitem per una causa justa, perquè som un poble heroi que es sacrifica, perquè estem marcats amb el segell de la victòria, perquè volem hem de guanyar la guerra, perquè l'esdevenidor depèn de la nostra victòria». Aquestes són les paraules del gran advocat de Barcelona que durant els anys de la monarquia i de la dictadura defensava la Revolució catalana. Tot el

treball que ha realitzat prop dels Tribunals serà sempre una predicció del futur aliberament del poble català.

Ens diu després: «En els territoris ocupats pels feixistes regna un terror salvatge. Els vells i els infants són assassinats, treuen els ferits dels hospitals, les obres d'art són cremades i destruïdes. Allà on posen el peu ja no hi peix res més, igual com en el temps d'Àtil·la. La Revolució ha d'obtenir la seva llibertat per a poder construir. Cal construir una nova societat sobre les runes.

En els moments actuals cal concentrar totes les forces per a guanyar la guerra. No obstant, és necessari tenir una gran cura en el fet que els homes no siguin utilitzats com a carn de canó, tal com esdevé al camp oposat. Protegim totes les milícies i totes les persones perquè la victòria és per a tots.

Lluís Companys és l'hereu espiritual del primer President de Catalunya, Francesc Macià, mort l'any 1933. Companys i Macià formaven tots dos part de la direcció d'Estat Català, el partit de la independència catalana.

Es per aquest motiu que han circulat alguns rumors en la premsa estrangera dient que Catalunya volia signar separatament un tractat de pau amb el general Franco i que volia així quedar isolada de la resta d'Espanya...

Aquesta rumors formen part dels somnis dels adversaris, ja que la prova convincent ens l'ha donada Companys mateix, que ha posat de relleu novament la unió de Catalunya amb la resta d'Espanya: «Espanya lluita per la seva independència, lluita contra els moros i les tropes estrangeres. Catalunya és el dipòsit de reserva de l'antifeixisme i el roindrà sempre dintre la República federal espanyola. En realitat, actualment ja vivim en una Federació».

Així parla Companys.

A la Cancelleria ja ens havien dit, anteriorment, el temps que havia de durar la nostra entrevista. De totes maneres, abans d'entrevistar-nos de Companys i demanem informació sobre el curs de la mobilització a Catalunya: «Actualment estem mobilitzant febrilment», respon el President. «Cal respondre la guerra amb la guerra. Hem format un nou cos d'oficials republicans, al qual podem confiar el nostre exercit popular. Els nous oficials novament formats són homes de la Revolució i seran també els oficials de la nostra victòria, de la qual estem segurs».

¿Abandonarà Hitler tota aventura internacional?

Sembla que s'imposarà la política de Ludendorff

París, 4.—Es molt curiós el comentari que fa la senyora Tabouls a «L'Oeuvre». La coneguda periodista, entre altres coses, diu:

«Fa uns mesos que anunciàrem que el factor temps seria molt estimat per les potències partidàries de la pau. Avui tenim el dret d'ésser declaradament optimistes, ja que tenim la seguretat que Alemanya està disposada a abandonar la política exterior d'aventures. Aquesta política ha estat molt criticada per Ludendorff i sembla que s'imposa el seu criteri de tornar a la política reflexiva de Bismarck».

Les diferents actituds de les potències en relació amb els darrers esdeveniments internacionals, són motiu de comentaris per part de la Premsa parisenca d'aquest matí.

La qüestió de l'Europa central i les conseqüències de la darrera reunió del Consell permanent de la Petita Entesa, a Belgrad, fan fer diverses consideracions, però la qüestió del control i la situació general del conflicte bèl·lic espanyol creu l'atenció dels periodistes.

Pertinax, a «L'Echo de Paris» creu que el control marítim serà molt imperfecte i que no donarà els resultats que n'esperen els seus iniciadors.

Un creuer alemany desembarca material de guerra a Màlaga

València, 4.—De bona font se sap que al port de Màlaga han estat desembarcat ja poc més d'un centenar de creuers alemanys «Deutschlands». D'aquesta manera s'ha assegurat que al port de Màlaga i durant la setmana passada han estat desembarcats quatre-cents camions, i així mateix, canons i metralladores.

QUE ES I COM ES FA UNA BRIGADA DE XOC

Les fàbriques no són ja un instrument de l'explotació patronal; la producció no anirà a engrundir les caixes dels acionistes.

La producció és necessària per reforçar la capacitat defensiva i defensiva de l'Exèrcit Popular.

Les brigades de xoc han d'ésser l'obra col·lectiva de tots els obrers de cada fàbrica, de cada taller, de cada ram de la indústria. No cal dir que no poden ésser brigades d'un Partit, ni d'unes Joventuts, ni tan sols d'una Sindicat. Han de col·laborar-hi tots els obrers anarquistes, comunistes, socialistes, republicans i sense partit.

Obligació de tota la joventut treballadora és fer comprendre a tots els obrers la importància que les brigades siguin àmplies, sense excloure'n cap obrer; molt al contrari, cal esforçar-se perquè tots comprenguin l'interès de la guerra i de la producció, que a la urgent necessitat de sostenir els exèrcits de la República en la seva lluita per la independència del país, que a la necessitat de crear una indústria forta, tot treballador, sigui quina sigui la seva tendència política, ha d'emmenar-se al treball realitzat amb ritme de guerra.

Sobre aquesta línia general, els obrers de cada fàbrica han de reunir-se (la iniciativa de la reunió partirà de qualsevol company, en la seguretat que serà ben atesa per tots); en la reunió s'examinaran les possibilitats de fer un bon treball sobre els tres sentits:

Primer. Un major rendiment en les hores normals de treball aprofitant no solament la capacitat humana, sinó també la de la màquina. (Cases Santander, on el rendiment es triplica.)

Segon. Augment de la jornada de treball al màxim possible amb la capacitat de resistència de l'obrer.

Tercer. Millorament de la producció amb innovacions tècniques (cases de la General Motors) i adaptació de les antigues indústries a indústries de guerra.

De la reunió inicial, un cop aconseguit el nucli que compon les brigades de xoc, ha d'ésser elegit democràticament un Secretariat compost per: secretari d'Educació social, secretari tècnic i secretari de Cultura.

El secretari d'Educació social ha de tenir cura de l'educació social no solament dels obrers de la brigada, sinó de tots els de la fàbrica; a través del seu treball ha de presentar amb tota claredat als treballadors el significat de la brigada, bo i atenció a enfortir el caràcter que el proletariat representa en el desenvolupament de la revolució democràtica i amb relació amb els seus aliats els camperols i la petita burgesia. En general, té la responsabilitat del bon funcionament de la brigada.

El secretari tècnic. Per a tenir aquest càrrec, ha d'haver estat elegit l'obrer més especialitzat; s'ocuparà més directament dels aspectes professionals, tot estudiant el millorament tècnic de la producció i elaborant ponències que presentarà al conjunt de la brigada.

Tindrà una activa intervenció en la biblioteca, de la qual més endavant ja ens ocuparem, i en l'organització de curses de capacitat tècnica.

El secretari de Cultura curarà de la direcció del periòdic mural, de l'organització de la biblioteca, organització de discussions i conferències de caràcter cultural, en general de totes les qüestions relacionades amb l'educació cultural a través de la propaganda oral i escrita.

Els operaris que componen les brigades es reuniran setmanalment al club de la fàbrica o taller, on procuraran anar tots els obrers, algun o no de les brigades, i estudiarn els accidents ocorreguts, els balanços de producció, el rendiment individual i col·lectiu; en definitiva, tot allò que estigui relacionat amb els treballs per als quals les brigades de xoc s'han creat.

Marañón

Es repudiat pels estudiants uruguaians, que el qualifiquen de propagandista polític al servei de la reacció

El doctor Marañón és a Amèrica, on porta a cap una injustificable campanya contra l'Espanya popular. Els elements oficials d'aquelles dictadures el reben amb palmes i rams, però el poble autèntic de tots els països sent per ell una repugnància que s'exterioritza en totes les ocasions i per tots els mitjans. El viatge que intenta ésser triomfal té tots els caràcters d'una fugida vergonyosa de ciutat no ciutat i d'un país a l'altre; a penes roman en cap lloc el temps indispensable perquè el clamor popular el repudii i l'obligui a reprendre el seu camí.

Una mostra, entre les moltes que ha rebut, del desdeny de la joventut universitària sud-americana, és el manifest aparegut a Montevideo del qual reprodueix el paràgraf següent:

«La Asociación de los Estudiantes de Medicina, fiel a su credo democrático que ordena respetar la voluntad de los pueblos expresada en las urnas, y condenar toda maniobra que tienda a burlar esa voluntad, manifiesta que rechaza todo el trato con el doctor Gregorio Marañón, quien, en recientes declaraciones, se ha revelado adherido a la criminal subversión militarista que asola a la madre patria desde hace ocho meses».

La actitud del doctor Marañón lo hace acreedor al repudio de todo el mundo culto, especialmente de los médicos y estudiantes de medicina.

Al apoyar el crimen fascista, el doctor Marañón, traicionando a su patria, presta adhesión a las armas extranjeras que vuelven de Etiopía cargadas de ignominia, con lo que justifica la monstruosa masacre del pueblo africano que esas armas mercenarias perpetraron.

El doctor Marañón merece repudio por haber abandonado su patria en momentos que debía servir, para ir a recoger fáciles aplausos en el extranjero, en los medios reaccionarios con los cuales se ha conagrado.

La consideración de que el doctor Marañón viene en calidad de hombre de ciencia, no puede pesar en nuestro juicio, porque sus reiteradas declaraciones en pro de los fascistas desenmascaran su verdadera condición de propagandista político al servicio de la reacción. Sería caer en el engaño prestando por tal el doctor Marañón, no ver en él al hombre que abusando de su renombre científico, sostiene a mansalva en el extranjero una campaña de calumnias contra su patria y el Gobierno legítimo de su patria».

SOLIDARITAT

La història del Socors Roig Internacional a Espanya, és la història més viva i colpidora de l'abnegació, l'entusiasme i la perseverància. El Socors Roig d'Espanya és el lligam més fort i indestructible de solidaritat i d'ajuda que existeix entre el proletariat ibèric.

Quan cau un dels nostres, quan algú és víctima de la reacció de la metralla o de la persecució fúrida i sistemàtica, pensem que aquest organisme, autènticament d'ajuda, està al seu costat, vetlla per aquesta víctima d'una societat corrompuda, fanàtica.

Ara assistim a la glorificació del S. R. I. a Espanya. Les seves nombroses crides són contestades amament per un gran sector ciutadà. En sis mesos ha desenvolupat una obra que bé podem dir-ne grandiosa. La part més considerable de les cosses creades forma ja un cos indivisible amb els organismes oficials, amb la Intendència i Sanitat Militar i Civil, creades pel poble durant aquests mesos de lluita titànica contra el feixisme.

Ara, el Socors Roig d'Espanya pot treballar, pot actuar, estimat i comprès per tothom; però abans durant el bienni negre, la legió anònima i abnegada dels seus militants, dels seus dirigents eren perseguida i acorralada com a feres. Molts d'ells conegueren les presons, les persecucions, l'exili, Cap, però, no defallí, tots continuaren treballant aprofitant els obrers perseguides i castigats per llurs ideals de llibertat.

Hom els deia de tot; els insultaven. Havien aixecat una història d'infamies contra els homes generosos del S. R. I. a Espanya. Campanyes de difamació, d'injúries, condemnes injustes, res no podia contra ells, que seguien laborant en silenci, ajudant els seus germans proletaris. La feina s'havia de fer gairebé d'una manera clandestina. Els diners, les ordres circulaven d'amagat. A l'Espanya negra de la reacció ésser gesser, tenir «bon cor» constituïa un delictes pel qual es podia passar mesos i mesos a una presó.

La tasca més gran que portà a cap el S. R. dins l'ambient asfixiant del govern de dretes fou passar els fets del 6 d'octubre. El Socors Roig d'Espanya protegia els minaires asturians, protegia els catalans sublevats contra la dictadura Lerroux-Gil Robles, donava d'una manera continuada i periòdica subsidis a les famílies dels presos, vetllava per ells i pels homes que es trobaven darrera les reixes. Feu escapar-ne molts d'altres Asturians i aragonesos anaren a Rússia. El Socors els havia dit allí: Fou per a tots els una segona pàtria, una pàtria acollidora que els obria els braços sota el signe del S. R. I.

Una història, ja ho hem dit, heroica, plena de noblesa i abnegació; una història feta d'amor i solidaritat humana. En els hospitals del S. R. I. homes i dones, tenen cura d'ajudar aquestes víctimes innocents del feixisme. Arreu de la nostra terra s'estén fraternal aquesta mà, amorosa com la d'una mare, que ajuda el caigut, el perseguit...

M. S.

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTS CATALANES, 596. TEL. 10266-BARCELONA

UN FILM DE LES J.S.U.C.

"JOVE GUARDIA"

Ahir es celebrà la Diada de Clavé

Dintre de pocs dies tindrà lloc a Barcelona, l'estrena de la primera gran producció cinematogràfica de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya: «Jove Guardia».

En aquest film que no serà com molts altres un reportatge, passarà davant els vostres ulls la preparació militar i cultural de la joventut.

L'equip de la J. S. U. C. ha estat una setmana al front d'Aragó, impressionant i vivint la vida dels nostres lluitadors i aportant 300 metres impressionants de les diverses fases de la vida dels nostres companys del front.

En aquest film, reconeixem el seguretat a molts dels vostres.

Dos mesos de treball incansable per a presentar al poble de Catalunya aquesta producció, la qual ja ha estat demandada i que immediatament serà projectada a l'estranger per tal de popularitzar i fer conèixer la nostra lluita.

Oportunament, donarem a conèixer la data exacta i el lloc on es projectarà l'estrena d'aquesta producció de la J. S. U. C.

Una vegada més la Federació de Cors i Orleons de Clavé ha fet pública demostració de l'altruisme que l'anima constantment en cooperar en un acte simpàtic a l'obra benèfica que realitzen els hospitals de sang.

El dia nou del matí es trobaven ja units en els locals prèviament designats tots els grups cors de Barcelona pertanyents a la Federació i a la para estona s'obrien acompanyats de bandes de música i precedits dels seus respectius estendards per a recórrer els carrers de la ciutat recaptant per als hospitals de sang.

El dia primaveril que hom agraïa ahir feu que els carrers estiguessin animadíssims i així contribuïren molt en el resultat de la recaptada, que fou esplèndida.

En altres poblacions de Catalunya on existien també entitats corals s'efectuaren amb el mateix objecte altres recaptades, que, com la de Barcelona, obtingueren un brillant èxit.

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura

INCENDIS

VIDA

Mutua General de Seguros

VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIÓ SOCIAL
Balma, 17 i 19

Telèfon 20755

COMITE DE CONTROL OBRER QUE VEIlla PELS INTERESSOS OBRERS

Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 29
TARRAGONA: Avinguda de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

ARTS I OFICINES ESTATALES

HOLLYWOOD al costat de l'Espanya republicana

Mr. Errol Flynn ha dut a Espanya un milió cinc-cents mil dòlars recollits en tre els seus camarades de Hollywood Paul Muni, Joan Crawford, Franchot Tone, Charlot, James Cagney, Bette Davis, Ronald Colman i el personal obrer de diversos estudis cinematogràfics, aquests treballadors anònims que fan possible la meravella de molts escenaris que converteixen en resultat els audaces projectes dels grans productors.

Flynn i els seus amics, que des d'ara són els amics d'Espanya, han fet quelcom més que recollir una fortuna per als lluitadors antifeixistes. Amb el seu gest han desfet la llegenda de Hollywood, dels fals Hollywood, d'aquesta agrupació de grans artistes del llenguatge que veiem desvirtuada a través de la propaganda de les editors, més interessades a conservar aquesta llegenda d'equívoca frivolitat que no pas a demostrar al públic el veritable rostre de Hollywood, que, fet i fet, no és més ni menys que un poble de treballadors. Així ho ha demostrat avui ajudant i posant-se al costat d'Espanya que lluita contra el feixisme internacional.

L'AUTENTIC HOLLYWOOD

Ha estat per a molts una sorpresa enfrontar-se amb un Hollywood inèdit; l'autèntic, no el de la ficció artística, ni el camuflat a través de les grans propagandes que desfiguren fins a l'infinit el veritable temperament d'aquestes dones i d'aquests homes que emplenaran tota una època amb el seu treball sa, optimista, alegre i esportant.

La part més viva i dinàmica de Nord-Amèrica està representada per aquests artistes que ara estan al nostre costat, Paul Muni, Franchot Tone, James Cagney, Ronald Colman, Frederic March i bastants d'altres, molts dels quals han projectat una sana influència sobre la joventut de tot el món.

LA VIDA DELS ARTISTES CINEMATOGRAFICS

Oblideu per uns moments les llums cegadores dels estudis, els smokings, l'am-

bient burgès de molts dels seus films. Oblideu la llegenda de disbauxes i fins i tot de corrupció, oblideu aquestes i altres coses i encareu-vos amb el seu món veritable: les piscines, els jocs a l'aire lliure, les excursions, la gimnàstica moral i corporal de la dansa i l'esport, les hores llargues que han de viure, estudiant els seus papers i rant i polint les seves interpretacions.

La colònia cinematogràfica és un món més pur i inquiet socialment del que molta gent suposa.

Les qüestions obreres, les aspiracions del proletariat compten amb moltes simpaties entre els famosos artistes nord-americans, pel sol fet que ells també són treballadors i estan sotmesos a una empresa i a uns contractes que moltes vegades són més aviat cadenes, això sí cadenes d'or, però cadenes a la fi.

A l'hora d'elegir les seves simpaties per Espanya aquest recó optimista de Los Angeles no ha titubejat, s'ha declarat ràpid al costat de l'Espanya autèntica, la del proletariat que alça com la més viva i colpidora acusació contra el feixisme, els cossos d'uns infants destrossats per la metralla.

FLYNN, REPRESENTANT OBRER

Errol Flynn es troba ja a València. Allí ha fet unes declaracions a una agència periodística i ha remarcat que ve en representació dels artistes i personal obrer dels estudis.

—Tots som —ha dit— fonamentalment antifeixistes, republicans demòcrates i ens sentim molt prop de vosaltres.

I Flynn no és una representació vulgar, des d'aquestes mateixes pàgines no hem remarcat, és un excel·lent actor i abans que tot un escriptor àgil, autor d'un dels llibres més llegits a Nord-Amèrica durant aquests darrers temps. S'ha acabat el carbó, novetats sobre Austràlia.

UN PERILL PER A TOTS ELS POBLES LLIBRES

Junt amb Flynn viatja el doctor Hermann F. Erben, al qual varem saludar a Barcelona. Demòcrata de tota la vida, Erben ha estat el que ha organitzat, conjuntament amb Flynn, la gran campanya a Hollywood a favor de l'Espanya republicana.

—La vostra impressió sobre l'Espanya lliure? —ha preguntat un periodista al doctor H. F. Erben.

—Excel·lent. En els pocs dies que portem entre vosaltres, hem tingut ocasió de comprovar el magnífic estat d'ànim i la confiança que anima aquest poble admirable. Veiem que, en efecte i contràriament a allò que es llegeix en alguns periòdics de Londres i de París, la vida es desenvolupa amb absoluta normalitat. Espanya és un país de primer ordre, els sentiments cordials del qual es manifesten en tot moment. Estem molt satisfets de l'acolliment que s'ens ha reservat a Barcelona. Tenim el propòsit de recollir al nostre pas per la Península el major material possible per a una propaganda, positament documentada, que pensem realitzar amb intensitat a la nostra tornada als Estats Units. Desitgem molt vivament que s'acabi el més aviat possible aquest horrible drama, perillós per a tots els pobles lliures.

SEREM ELS PORTADORS DE LA REALITAT ESPANYOLA

Flynn, per la seva part, afegeix: —Desitgem que aquí a Espanya se sàpiga que a Nord-Amèrica existeixen molts i molts centres obrers i liberals que esperen ansiosament la nostra tornada, portadors de la realitat espanyola. La nostra adhesió total va implícita al nostre viatge i no tenim per què retirar-la ara.

Heus ací com parlen els homes representatius de la jove Amèrica, heus ací com Hollywood ha reaccionat davant del crim feixista posant-se al costat d'Espanya, l'única, la que té la raó i la justícia.

S. M.

PAUL MUNI

Muni va néixer casualment a Viena. Fora d'això, es pot dir que és nord-americà, puix que a Amèrica ha viscut tota la vida. És o-míno gairebé des que tenia pocs anys. Descendeix d'una família d'artistes.

El seu primer paper teatral l'interpretà a l'edat d'onze anys. D'aleshores ençà no ha parat mai d'actuar. La seva biografia és curta i sense gaires incidents. Des de menut triomfà a les taules, i la gran següent triomfà al teatre i al cinema. Avui és un dels actors més admirats d'Amèrica. La biografia de Paul Muni s'hauria acabat aquí, però hi ha en ella el capítol romàntic de les seves aficions. Estima la música apassionadament. Beethoven és el seu ídol. Llegí el sovint i bo: Shakespeare, Tolstoi, Gorki i Upton Sinclair. Realitza sovint grans excursions. Quan va a Nova Anglaterra porta sempre el seu violí i interpreta els clàssics que ell prefereix. Donat el seu temperament i les seves aficions particulars, totes les obres que ha interpretat al llenguatge tenen un profund sentit social. «És un fugitiu» i «L'infern negre» en són dos exemples. La millor, però, i més estimada de les seves produccions, és la «Vida de Pasteur».

RONALD COLMAN

Colman ja no és cap noi; va néixer el 1891 a Surrey (Anglaterra). A la infantesa i a l'adolescència d'aquest home no hi ha res francament remarcable. És una persona grisa fins al moment d'esclatar la Gran Guerra, en què marxà amb el Regiment Escocès, la primera expedició que Anglaterra envia, a les ordres de Lord Kitchener. El futur actor es distingí a les batalles d'Ypres i Messines. En una altra batalla es fracturà una cama i fou declarat inútil ja durant tota la guerra. El 1918 debutà en un teatre de Londres. El 1920 s'embarcà cap als Estats Units. Arribà a Nova York amb 37 dòlars, tres colles netes i una carta de presentació. Li costà la mort de reeixir. A l'últim, però, arribà. Tingué la sort d'esser el pàntol de la inoblidable Lillian Gish en la versió muda de «La germana blanca». El triomf enorme d'aquest film assegurà a Colman la categoria d'actor. Encara avui, a desgrat dels films que porta fets, és un dels actors cinematogràfics més apreciats. El seu treball és sobri, aust, però humaníssim. No fa molt, fou hoste de la nostra ciutat.

JOAN CRAWFORD

El nom veritable de Joan Crawford és Lucille Le Sueur Cassin. Va néixer a Texas. El seu pare era empresari i el teatre fou sempre el gran amor de Lucille Cassin, com així anomenaven a Lucille les seves amigues. Des de molt petita posà en joc la seva voluntat formidable de vèncer. Aprèn a ballar, a tocar. Autodidàcticament es forma ràpidament una cultura. El seu amor, ja ho hem dit, és l'escenari. Malgrat que el seu pare és un home de teatre, no vol que la noia debuti a les taules. La fermesa i l'afiliació de Lucille és formidable. S'escapa dels seus i ocupa un lloc íntim a una revista de Chicago. Més tard, va a Nova York. Allí el productor Harry Rapf, de la «Metropolitan», la descobreix a Broadway. La duu a Hollywood. Lucille és de bona fusta, de les millors, i no tarda a triomfar. El seu «Joan Crawford» és el que li posa el nom de «Joan Crawford». És la seva, una carrera brillant. Ha fet diverses pel·lícules, tota d'excel·lents. No és una artista estàndard, ni adol-zonada. Particularment és senzilla, estudiosa, i noble, com així ho ha demostrat suau en posar-se al costat d'Espanya d'una manera esportant i generosa.

JAMES CAGNEY

James Cagney és polser l'home de Hollywood que ha hagut de lluitar més a la vida. No té cap artista a la família. El seu pare dirigia una tendeta d'un barri miserable de Nova York, ciutat en la qual va néixer Cagney. James, des de molt menut, ha de treballar per ajudar-lo a mantenir la colla de fills. Treballa amb l'avi per engrandir el petit familiar, i estudia al mateix temps amb l'usuari d'arribar a ésser tot un home de perfil i del qual es parles. Després de fer mil oficis i conèixer tota mena de gent, més de dolenta que de bona, Cagney pot entrar a estudiar a la Universitat de Columbia per acabar seriosament aquests estudis que d'una manera tan irregular anava aprenent. La seva vida teatral és extraordinària. Quan ningú no podia imaginar-ho, actua de corista en un escenari. Després es presenta com a ballari. Durant cinc anys recorre tots els teatres dels Estats amb una companyia de varietats. El 1929 la Warner contracta a ell i Joan Blondell, companyia seva d'escenari. D'aleshores ençà ha interpretat films molt bons, especialment els de «gangsters». Li plau la pintura, les coses belles. Diuen que és frívol, però això és un altre mite de Hollywood. Cagney ha conegut hores molt amargues, fins i tot de misèria. Col·leix les desigualtats socials, i aquestes coses, fet i fet, predisposen molt poc a la frivolitat.

BETTE DAVIS

En realitat no es diu Bette Davis, sinó Ruth Elizabeth Davis; el nom se'l canvia quan assistí a l'Escola Superior de Newton. La seva afició teatral es despertà a l'Escola mateix interpretant diverses produccions. Preferia ballar a actuar, i per això començà seriosament a aprendre'n. Frank Conroy la convençé que per a allò que posseïa veritable talent era per actuar. Tot semblava que ella i la seva mare marxessin a Nova York —era filla de Lowell— on Bette es va inscriure a l'escola dramàtica de John Murray Anderson. Poc temps després començà a actuar professionalment i amb èxit. Per fi havia arribat a Broadway! El pròxim paper fou amb Blanche Yurka en una obra d'Ibsen, «L'Ànima salvatge». Després d'això aparegué en «Plata trencada», i més tard amb Richard Bennett en «The Solid South».

Més que Broadway, l'atracada Hollywood, on aconseguí treballar aviat. Tingué poc èxit fins que es decidí a tindre-se el cabell de ros platí; i deshores, coses inexplicables, obtingué un contracte amb Warner Bros molt fàcilment.

Bette Davis és una dona normalíssima que no té altra cosa d'extraordinària que la resplendor del seu art.

CHARLES CHAPLIN

Charles Spencer Chaplin és l'home extraordinari del cinema. El seu animador més genial. Encara «diu el mateix» que nasqué a França, és fill de pares anglesos i ho passà la seva joventut a Londres. En aquesta gran ciutat hi havia en altres temps moltes famílies famoses, una de les quals era la de «l'alefanti» i el «castell», que encara existeix, reconstruïda i modernitzada. Doncs bé, el meu sistema de caminar i els moviments que faig en els films els vaig aprendre d'un pobre vell que, situat davant la taverna, tenia cura de vigilar els cavalls dels carruatges de lloguer, mentre els cotxers feien una mica de beguda a l'establiment. Un amic em recomanà els sabots per a fer més riure, i així successivament he anat creant el vestit actual.

No creiem pas que sigui necessari explicar la història detallada de Chaplin, fill de comèdia, i com el mateix des que va néixer l'any 1911, amb motiu d'una «tournée» als Estats Units, començà a rodar pel·lícules.

La primera setmana que treballà a la productora Keystone, va cobrar cent dòlars. Dos anys i mig més tard, signava un contracte per un milió i mig de dòlars. Després, però, no seguim avui, la vida del gran actor; ja és del domini públic.

FRANCHOT TONE

Franchot Tone és molt jove. Va néixer en un dels llocs més pintorescos de Nord-Amèrica prop de les famoses cascades del Niagara. Fill d'un ric comerciant, res no podia fer pensar que menysprearia la seva situació privilegiada en el camp del comerç per lluitar al cinema i al teatre. Els seus pares el graduaren a la Universitat de Cornell. Quan en sortí, entrà en una companyia teatral de segon ordre i interpretà papers modestíssims. No li costà gaire triomfar. Té talent, vivacitat i una pregona simplicitat. De Greenwich Village on actua professionalment per primera vegada, passà a Broadway. Allí obtingué un èxit establint. «Franchot Tone» s'havia guanyat les simpaties del públic d'aquella barriada de Nova York, i Broadway ja era la fama, els honors i, en definitiva, el triomf. Pel teatre sent una passió extraordinària. És el fundador de l'Agrupació del Teatre d'Art de Nord-Amèrica. Malgrat això, no tardà a passar-se al cinema. Al llenguatge obtingué èxit que a l'escenari. Hi ha dues o tres pel·lícules que contribueixen a fer-lo popularíssim: «Tres llancers bengalis» i «Rebel·lió a bord», són potser les que han establert la seva personalitat en el cinema.

Tota la política internacional gira entorn d'Espanya

La setmana que avui comença pot ésser decisiva per a la marxa futura de la guerra que es lliura damunt els camps de batalla d'Espanya. Decisiva des del punt de vista militar i, també des del punt de vista internacional, diplomàtic.

Així s'ha dit i repetit moltes vegades. Cada vegada que un comentarista es troba sense tema començar, així mateix els seus comentaris. Però

el fet és que aquesta vegada no és manca de tema, sinó acord amb la realitat.

En efecte, si examinem els esdeveniments desenrotllats durant els darrers set dies, veurem com tots giran al voltant de la qüestió espanyola, fins els que ens semblen més allunyats i deslligats. I veurem com el seu conjunt sembla preparar alguna cosa que no es pot predir

però que es pot suposar, per a aquests dies immediatament propers. Tot el que s'ha esdevingut durant la darrera setmana, necessita i fa precis un desenllaç, un final, ha d'arribar a alguna cosa. I aquesta cosa només es pot referir a la sort de la nostra República i dels que la defensen amb el sacrifici de vides i benestar.

En primer lloc cal que registrem dues notes importants. La nota de Mèxic a la S. de N. i la del ministre d'Estat, Alvarez del Vayo, als governs de Londres, París i Moscou. El Govern mexicà mantindrà la seva posició, magnífica i exemplar, de solidaritat amb Espanya. La seva darrera nota a la Societat de les Nacions n'és una prova. El general Cárdenas fa una crida a tots els

Estats que, pel fet de pertànyer a l'organisme global, consideren que la pau és indivisible i que la signatura posada al peu d'un tractat és sagrada, per tal que es disposi a posar-li a la tragèdia que camina pel nostre país.

I Mèxic, sense concretar, perquè així seria potser prematur, demana la intervenció de la Societat de les Nacions, a l'objecte que el pacte

s'apliqui als que el violen i que l'ajut al Govern legítim de la República no pugui ésser escatimat ni regatejat sota cap concepte, per jurista i oportunista que sigui.

Per la seva part, el Govern de la República ha presentat als governs angles, frances i soviètics una nota en la qual encara dona més detalls sobre la intervenció italiana i ad-

junta gran nombre de documents gràfics que fan indubtable la certesa d'aquesta ajuda mussoliniana a Franco i als seus.

A París i Moscou, la reacció ha estat la que s'esperava. Però a Londres els diplomàtics han fugit per la tangent, i als cercles autoritzats és d'una qüestió que no

(Passa a la pàgina 4)

Representació de "Carmen" 1937

Ja som aquí, ja hem arribat, amb tota la guàrdia muntada.

La flor que tu m'has tirat

—Allò aquí, qui va aquí? —Els Dragons d'Alcalá.

A l'aire, seguiu fins a la vinya el fum que veu els dols puja, puja per l'alt.

L'amor és un ocell rebel (amor), però l'ocell rebel no és pas un.

Si tu no m'estimes, jo t'estimo, i com que t'estimo, guarda't!

(De «L'Humanité».)

